

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 01 grudnia 2016 roku

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. – z uwagi na treść wniosków o uzasadnienie – Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do następujących oskarżonych: P. S. (1), M. S. (1), M. Z. (1), D. O., N. O., M. S. (2), B. Z. (1).

Cyfry podawane w nawiasach przed poszczególnymi akapitami niniejszego uzasadnienia oznaczają numery poszczególnych czynów zarzucanych oskarżonym, jakie zostały wskazane w części wstępnej wyroku.

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 2006 r. do 2010 r. na terenie W. i okolic dokonano szeregu kradzieży pojazdów osobowych. Samochody te, po ich demontażu, przerobieniu, a także zmianie oznakowań identyfikacyjnych, były następnie rejestrowane przy wykorzystaniu dokumentów innych, legalnie nabytych pojazdów i wprowadzane do obrotu.

(57, 60) W dniu 31 sierpnia 2006 r. nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) 228 na szkodę G. S.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym dniu pomiędzy 31 sierpniem 2006 r. a 26 styczniem 2009 r. w nieustalonym miejscu nabył przedmiotowy samochód od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Następnie po przerobieniu oznakowań identyfikacyjnych tego pojazdu P. S. (1) w styczniu 2009 r. nakłonił D. S. (1) do zarejestrowania tego pojazdu na swoje nazwisko. D. S. (1), podając się za właściciela samochodu, w oparciu o dokument umowy kupna sprzedaży zawartej z V. Bram na kwotę 4.600 złotych dokonał rejestracji tego pojazdu na swoje nazwisko pod nr (...) w Wydziale Komunikacji w G. w dniu 16 stycznia 2009 r.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 8279-8280), wyjaśnienia D. S. (1) (k. 6178), dokumentacja pojazdu marki V. (...) IV, (...) (k. 4466 – 4475), opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 4778-4781), notatki z ustaleń (k. 5518, 5519, 6402-6403), zeznania D. S. (2) (k. 4558-4559), kopia umowy kupna sprzedaży z dn. 15.03.2009r. pomiędzy D. S. (1) a D. S. (2) (k. 4554)

(47, 48, 49, 50) Między 20 kwietnia 2007 r. a 2 sierpnia 2007 r. nieustalone osoby dokonały kradzieży z włamaniem: w dniu 20/21 kwietnia z garażu podziemnego przy ul. (...) w P. samochodzie osobowego m-ki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 40.000 zł na szkodę J. B. (1); w dniu 1/2 maja z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. samochodzie osobowego m-ki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 50.000 zł na szkodę A. K. (1); w dniu 16/17 czerwca 2007 r. z parkingu niestrzeżonego w G. samochodzie osobowego m-ki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 40.000 zł na szkodę (...) Bank S.A; w dniu 1/2 sierpnia 2007 r. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. samochodzie osobowego m-ki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 40.000 zł na szkodę R. i I. K.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazdy te pochodzą z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie, nie wcześniej niż w dniu ich kradzieży, nabył każdy z tych pojazdów od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Elementy zakupionych pojazdów zostały wykorzystane do naprawy samochodu tej samej marki, który P. S. (1) nabył w dniu 18 lipca 2007 r. od (...) Sp. z o.o. za kwotę 3.660 złotych. W dniu 25 października 2007 r. P. S. (1) zarejestrował przerobiony samochód WV Passat w Wydziale Komunikacji w G. pod nr (...). Następnie P. S. (1) zbył przedmiotowy samochód M. Z. (2) za kwotę ok. 25.000 złotych.

Dowód: zeznania M. Z. (2) (k. 3126v-3127), kopia teczki pojazdu V. (...) (k. 3182-3191), protokół zatrzymania V. (...) (k. 3399-3403), protokół oględzin V. (...) (k. 3405-3406), dokumentacja fotograficzna V. (...) (k. 3407-3412), notatka z ustaleń części V. (...) (k. 3987-3988), opinia mechanoskopijna V. (...) (k. 4265-4269), kopie akt kradzieży – załączniki nr 2-5.

(13, 34, 33, 35) W dniu 18 października 2007 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 33.000 zł na szkodę R. O. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie, nie wcześniej niż w dniu 18 października 2007 r. nabył od nieustalonej osoby ww. samochód za nieustaloną kwotę. Następnie elementy tego pojazdu zostały użyte przez ustaloną osobę do dokonania naprawy i przeróbek samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do M. S. (3) a zarejestrowanego w dniu 19 czerwca 2008 r. W dniu 11 grudnia 2008r. w wyniku kolizji drogowej samochód marki V. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony i odholowany na posesję K. O.. Jednocześnie w dniu 28 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 35.000 zł na szkodę B. M. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie, nie wcześniej niż w dniu 28 marca 2009 r. nabył od nieustalonej osoby ww. samochód. za kwotę ok. 3.000 zł. Następnie P. S. (1) przekazał pojazd ustalonym osobom celem dokonania naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do M. S. (3). Ponadto do naprawy i przeróbek tego pojazdu użyto części jeszcze jednego samochodu. Mianowicie w dniu 7 grudnia 2009 r. przy Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 27.000 zł na szkodę P. K. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie, nie wcześniej niż w dniu 7 grudnia 2009 r. nabył od nieustalonej osoby ww. samochód za nieustaloną kwotę. Następnie przekazał go M. S. (3) celem wykorzystania przy naprawie samochodu marki V. (...) o nr rej. (...).

Dowód: protokół zatrzymania rzeczy pojazd marki V. (...) (k. 818-820), protokół oględzin pojazdu marki V. (...) (k. 821), eksperyment procesowy z udziałem K. O. (k. 877-879), wyjaśnienia K. O. (k. 1052-1060, 1874v-1875), wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1869-1869v, 2559), notatka z ustaleń pojazdu (...) na podstawie opinii mechanoskopijnej (k. 2118-2122), zeznania R. O. (1) (k. 2387), zeznania P. K. (1) (k. 2354, 2355-2356), zeznania B. M. (1) (k. 2154-2155)

(44, 64) W dniu 07/08 listopada 2007 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego m-ki C. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 42.000 zł na szkodę B. K. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie w okresie pomiędzy 07/08 listopada 2007 r. a marcem 2009 r. nabył przedmiotowy samochód od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Następnie, po przerobieniu oznaczeń identyfikacyjnych auta, w lutym 2008 r. P. S. (1) nakłonił S. S. (1) do zarejestrowania przerobionego samochodu na swoje nazwisko. S. S. (1), wiedząc że przedmiotowy pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, wprowadził w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji w G. i wyłudżając poświadczenie nieprawdy, zarejestrował auto pod nr (...) na swoje nazwisko, podczas gdy w rzeczywistości nigdy nie był jego właścicielem ani użytkownikiem.

Dowód: wyjaśnienia S. S. (1) (k. 5684), protokół zatrzymania rzeczy - pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) (k. 2390-2392), protokół zatrzymania rzeczy dowód rejestracyjny pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) od A. S. (1) (k. 2491-2494), kopia teczki pojazdu zarejestrowanego na S. S. C. (...) (k. 3150-3160), opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki C. (...) (k. 4252-4254), odpowiedzi producenta (k. 3949, 4176), protokół okazania auta K. K. (1) (k. 4351).

(12, 41) W dniu 20/21 lutego 2008 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 27.000 zł należącego do P. W. (1) a użytkowanego przez P. W. (2). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu 2008 r. za nieustaloną kwotę nabył od nieustalonej osoby ww. samochód, który następnie zbył M. S. (3). Samochód ten po jego przerobieniu, przy wykorzystaniu faktury VAT zakupu pojazdu tej samej marki o nr rej. (...) został zarejestrowany pod nr (...) na nazwisko M. S. (3).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 2507), protokół zatrzymania S. (...) (k. 1907-1908), protokół oględzin S. (...) (k. 1913-1914), faktura VAT (1912), opinia mechanoskopijna dot. S. (...) (k. 2600-2602), odpowiedź z C. (...) (k. 3008), protokół okazania (k. 3033), dokumentacja akt sprawy dot. kradzieży samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) (k. 5275-5293), dokumentacja (...) S.A. (k. 3355-3357).

(32, 37, 61, 65) W dniu 18 maja 2008 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 61.950 zł na szkodę S. Ł.. Następnie w dniu 4/5 czerwca 2008 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr. rej (...) o wartości ok. 45.000 zł na szkodę K. Z.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazdy te pochodzą z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie, nie wcześniej niż w dniu ich kradzieży, nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr. rej. (...) od nieustalonej, zaś samochód osobowy marki V. (...) o nr. rej (...) od ustalonej osoby, za nieustaloną kwotę. Następnie samochód osobowy marki V. (...) o nr. rej (...) został przerobiony przez K. O. poprzez wspawanie fragmentu z numerem nadwozia z auta nabytego od T. M. (1). P. S. (1), chcąc zalegalizować auto, nakłonił Z. S. (1) do wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji i (...) Starostwa Powiatowego w G. i zarejestrowania przedmiotowego samochodu na jego nazwisko, mimo że faktycznie samochód należał do oskarżonego P. S. (1). Z. S. (1) za namową P. S. (1) zarejestrował auto pod nr (...). Podstawę rejestracji stanowił dokument umowy kupna sprzedaży między T. M. (1) a Z. S. (1) datowany na dzień 20 czerwca 2008 r. Następnie P. S. (1) zbył samochód I. B. (1). Natomiast celem legalizacji, po uprzednim przerobieniu samochodu V. (...) o nr. rej. (...), P. S. (1) nakłonił K. B. (1) do wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji i (...) Starostwa Powiatowego w G. i zarejestrowania przedmiotowego samochodu na jego nazwisko, mimo że faktycznie samochód należał do oskarżonego P. S. (1). K. B. (1) zarejestrował samochód pod nr (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1868v, 2559), wyjaśnienia K. O. (k. 1466, 1874-1874v), wyjaśnienia K. B. (1) (k. 4883-4884), zeznania S. Ł. (k. 2064-2065), zeznania T. M. (1) (k. 2140), zdjęcia auta S. Ł. (k. 2068), opinia mechanoskopijna V. (...) (k. 1526-1528), ustalenia dot. części pojazdu V. (...) (k. 1831), dokumenty rejestracyjne I. B. (1) (k. 935-945), protokół zatrzymania rzeczy od I. B. V. (...) (k. 958-960), protokół oględzin pojazdu V. (...) nr rej. (...) (k. 962-963), protokół okazania pojazdu K. Z. (k. 1975-1976).

(38, 71) W dniu 20/21 maja 2008 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 30.000 zł na szkodę K. i J. K. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem w nieustalonym miejscu i czasie 2008 r., nie wcześniej niż w dniu 20 maja 2008 r. nabył go od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Następnie P. S. (1) w nieustalonym dniu 2008 r., nie wcześniej niż w dniu 20 maja 2008 r. w (...) zbył auto M. Z. (1). **M. Z. (1)** nabył pojazd za nieustaloną kwotę, wiedząc, iż pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Następnie M. Z. (1) przerobił oznakowania identyfikacyjne pojazdu, używając do tego części samochodu tej samej marki o nr nadwozia (...). Następnie pojazd w dniu 23 października 2008 r. został zarejestrowany na B. Z. (1) pod numerem rej. (...) oraz sprzedany w dniu 18 listopada 2008 r. W. K. (1), który z kolei dokonał rejestracji auta pod numerem (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 228-230), wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9813-9816), zeznania W. K. (1) (k. 2205-2207), zeznania K. K. (2) (k. 3923-3924), dokumenty rejestracyjne (k. 625-636), protokół zatrzymania rzeczy od W. K. (1) V. (...) (k. 2191-2201), protokół oględzin V. (...) (k. 2208), opinia mechanoskopijna V. (...) (k. 3272-3277), pismo od (...) ws. V. (...) (k. 3901), notatka urzędowa ws. V. (...) (k. 3902).

(45) W dniu 11-14 sierpnia 2008 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 17.400 zł na szkodę S. D.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu sierpnia 2008 r., nie wcześniej niż 11/14 nabył od nieustalonej osoby przedmiotowy pojazd za nieustaloną kwotę. Następnie zbył tak pozyskane auto K. K. (3), która zarejestrowała auto pod nr (...). W dniu 17.01.2009 r. K. K. (3) sprzedała samochód J. K. (2), który zarejestrował go na swoje nazwisko pod nr (...).

Dowód: zeznania K. K. (3) (k. 5501-5504, 8830-8831), kopia teczki pojazdu zarejestrowanego na K. K. (4) V. (...) (k. 2875-2885), protokół zatrzymania rzeczy od B. K. (2) w postaci pojazdu V. (...) oraz dokumentów (k. 3092-3094), kopia zabezpieczonych dokumentów (k. 3095-3102), protokół oględzin pojazdu V. (...) (k. 3105-3106), zeznania B. K. (2) (k. 3107-3109), zeznania J. K. (2) (k. 3112-3113), zeznania S. D. (k. 3959-3960, 3962-3964), opinia wydana

na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej - pojazd marki V. (...) (k. 4714-4715), pismo od (...) SA ws. V. (...) (k. 3965-3970).

(27) W dniu 9 maja 2009 r. przy ul. (...) w W. nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej (...) o wartości ok. 26.800 zł na szkodę R. F.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu maja 2009 r., nie wcześniej niż 9 maja 2009 r. nabył go od G. P. (1) za kwotę ok. 3000 zł

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 583, 2558), zeznania D. D. (k. 1216), wyjaśnienia K. O. (k. 1055), zeznania R. F. (k. 1827v), protokół zatrzymania telefonu (k. 1218-1220), protokół oględzin telefonu (k. 1294).

(36, 80) W dniu 12 czerwca 2009 r. w Z. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki B. (...) o wartości około 30.000 zł na szkodę G. Bank. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r., nie wcześniej niż w dniu 12 czerwca 2009 r. nabył go od nieustalonej osoby za kwotę 4.000zł. Następnie P. S. (1) zbył ten samochód S. W.. **S. W.**, wiedząc, że pojazd ten pochodzi z czynu zabronionego, w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r., nie wcześniej niż w dniu 12 czerwca 2009 r. nabył go od P. S. (1) za kwotę 5.200 zł. Następnie po jego przerobieniu przez K. O. celem legalizacji, został on zarejestrowany na B. W. (1) pod nr (...), przy czym S. W. sfalszował umowę kupna-sprzedaży tego pojazdu z dnia 17 czerwca 2009 r. poprzez podrobienie podpisu żony B. W. (1).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1452, 1870, 6070), wyjaśnienia K. O. (k. 1269-1270, 1875), zeznania B. W. (1) (k. 6048-6049), protokół zatrzymania rzeczy od S. W. (k. 1082), umowa kupna sprzedaży z 17.06.2009r. (k. 1087), protokół oględzin auta (k. 1089), opinia mechanoskopijna (k. 2035-2038).

(46) W dniu 13 sierpnia 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 18.000 zł na szkodę M. L.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu sierpnia 2009 r., nie wcześniej niż 13 sierpnia nabył go od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Następnie zbył tak pozyskane auto K. K. (3), która zarejestrowała auto pod nr (...). W dniu 5 grudnia 2009 r. K. K. (3) sprzedała samochód A. W., który zarejestrował go na swoje nazwisko pod nr (...).

Dowód: zeznania K. K. (3) (k. 5501-5504, 8830-8831), kopia teczki pojazdu V. (...) (k. 2866-2874), kopia umowy kupna sprzedaży z dnia 19 czerwca 2009 r. (k. 3339), umowa kupna sprzedaży z dnia 5 grudnia 2009 r. (k. 3329), Opinia mechanoskopijna pojazdu V. (...) (k.4261 – 4264), zeznania M. L. (k. 4660)

(25, 68) W dniu 18 sierpnia 2009 r. w W. nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rej (...) o wartości 38.000 zł na szkodę M. Z. (3). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu w okresie pomiędzy 18 sierpnia 2009 r. a 17 lutego 2010 r. nabył przedmiotowy pojazd od G. P. (1) za kwotę ok. 5.000 a następnie zbył go M. Z. (1). **M. Z. (1)**, kupując pojazd od P. S. (1), wiedział o jego przestępczym pochodzeniu. M. Z. (1) przerobił przedmiotowy samochód i w oparciu o fakturę zakupu z dnia 14 sierpnia 2009 r. zarejestrował go w Wydziale Komunikacji w G. pod nr (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1867, 1041, 2557), wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9814-9816), protokół przeszukania pojazdu marki S. nr rej.(...) (k. 150-151), opinia mechanoskopijna (k. 1558-1560)

(56) W okresie pomiędzy 17-18 września 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 26.400 zł na szkodę (...) S.A. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym dniu latem 2009 r., nie wcześniej niż w dniu 17/18 września 2009 r. w nieustalonym miejscu nabył przedmiotowy pojazd od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę. Następnie pojazd ten zbył za pośrednictwem K. O. A. M. (1).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 8279-8280), wyjaśnienia K. O. (k. 3858), umowa z 15.03.2008 (k. 3382), umowa z 01.09.2009 r. między M. R. (1) a K. O. (k. 3501), umowa z 01.09.2009r. między M. R. (1) a A. i A. M. (1) (k. 3348), kopia teczki pojazdu zarejestrowanego na A. S. (2) O. (...) (k. 3231-3240), opinia mechanoskopijna pojazd S. (...) z dnia 30.12.2010r (k. 4193-4196)

(10, 29) W dniu 17 lutego 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 30.000 zł należącego do A. R. a użytkowanego przez R. R. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu, nie wcześniej niż 17 lutego 2009 r. za nieustaloną kwotę nabył od nieustalonej osoby ww. samochód, który następnie zbył K. O.. Samochód ten po jego przerobieniu, przy wykorzystaniu niemieckiej umowy kupna-sprzedaży został zarejestrowany pod nr (...) na nazwisko K. O..

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1868v), wyjaśnienia K. O. (k. 1056-1057, 1874), zeznania A. R. (k. 2039), protokół okazania (k. 2039), protokół zatrzymania samochodu A. (...) (k. 460-462), protokół oględzin pojazdu (k. 465), dokumenty rejestracyjne (k. 589, 646), opinia mechanoskopijna A. (...) o numerze rej. (...) (k. 1959-1961), dokumentacja akt sprawy dot. kradzieży auta A. (...) o numerze rej. (...) (k. 3540-3550).

(5, 31, 58, 62) W dniu 25/26 lutego 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej (...) o wartości ok. 20.000 zł na szkodę Z. Y. i Z. B. Y.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu jesienią 2009 r. za kwotę ok. 3.000zł nabył od nieustalonej osoby ww. samochód. Ponadto w dniu 26/27 czerwca 2008 r. w W. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do M. K. (1). P. S. (1), mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i nie później niż 1 lutego 2010 r. nabył od nieustalonej osoby ww. samochód. Następnie elementy obu pojazdów w postaci drzwi przednich pasażera i kierowcy samochodu marki V. (...) o nr. rej (...) oraz radio samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) zostały wykorzystane do naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), który to samochód P. S. (1) nabył uprzednio od M. S. (1). Po dokonaniu przeróbek P. S. (1) w lutym 2010 r. nakłonił M. S. (4) do zarejestrowania tego pojazdu na swoje nazwisko. M. S. (4), podając się za właściciela samochodu V. (...) o nr rej. (...), w oparciu o dokument umowy kupna sprzedaży zawartej pomiędzy M. S. (1) a M. S. (4), dokonał rejestracji tego pojazdu na swoje nazwisko pod nr (...) w Wydziale Komunikacji W.-B. w dniu 1 lutego 2010 r.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1870, 2558, 4671-4672, 5069), wyjaśnienia K. O. (k. 1875), wyjaśnienia M. S. (4) (k. 5362, 8274), zeznania Z. Y. (k. 1857, 1859, 2259, 3368), zeznania Z. B. Y. (k. 3363), opinia mechanoskopijna (k. 1732-1737), kopia teczki pojazdu V. (...) o nr. rej (...) (k. 4334 i n.), dokumentacja akt sprawy dot. kradzieży auta V. (...) o nr. rej (...) (k. 3361-3369), protokół przeszukania sam. V. (...) nr rej. (...) (k. 55-58), kopia zlecenia holowania pojazdu V. (...) (k. 69), protokół oględzin sam. V. (...) nr rej. (...) (k. 93-95)

(9, 28) W dniu 10 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 30.000 zł na szkodę Ł. M. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu 2009 r., nie wcześniej niż 10 marca 2009 r. nabył ten pojazd od nieustalonej osoby. Pojazd ten po jego przerobieniu przez ustaloną osobę z wykorzystaniem części z innych pojazdów oraz w oparciu o umowy kupna sprzedaży samochodu tej samej marki o nr rej. (...) z dnia 17 marca 2009 r., 19 marca 2009 r. i 09 czerwca 2009 r. został przez P. S. (1) zbyty A. P. (1), która dnia 22 czerwca 2009 r. dokonała w Starostwie Powiatowym w G. rejestracji tego samochodu pod nr (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 868, 2558), zeznania A. P. (1) (k. 1904), zeznania Ł. M. (1) (k. 1862, 1866), dokumentacja akt kradzieży dot. auta V. (...) o numerze rej. (...) (k. 3621-3643), dokumenty samochodu V. (...) o numerze rej. (...) (k. 591, 682-689, 988), opinia mechanoskopijna (k. 2264-2266), odpowiedź C. (...) (k. 2415), protokół zatrzymania auta i dokumentów (k. 1895), umowa kupna sprzedaży (k. 1900, 1901)

(11, 30, 85) W dniu 14/15 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 28.000 zł na szkodę A. Z. (1). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu 2009 r., nie wcześniej niż 15 marca 2009 r. nabył ten pojazd od nieustalonej osoby za kwotę ok. 3.000 zł. Samochód ten po jego przerobieniu przez ustalone osoby z wykorzystaniem części oraz dokumentacji pojazdu przystosowanego do ruchu lewostronnego tej samej marki o nr VIN (...), w tym dokumencie umowy pomiędzy M. A. (1) a R. K. (1), został zalegalizowany na nazwisko R. K. (1) w Wydziale Komunikacji w G. na numer (...) (...). Ponadto po przerobieniu auta a przed jego rejestracją **N. O.**, będąc pracownikiem „E.S.Q.R. P. W. (3)”, wystawił zaświadczenie datowane na dzień 24 marca 2009 r. potwierdzające przystosowanie pojazdu marki A. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...) do ruchu prawostronnego przez firmę (...) S.Q.R. P. W. (3)”, podrabiając przy tym podpis P. W. (3), w sytuacji gdy pojazd był przerobiony przez inne ustalone osoby. Zaświadczenie to zostało przedłożone w toku rejestracji auta.

Dowód: eksperyment procesowy z udziałem K. O. (k. 877-879), wyjaśnienia K. O. (k. 1059, 1875), wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1869v – 1870, 2558), eksperyment procesowy z udziałem P. S. (1) (k. 1151), zeznania A. Z. (1) (k. 2107), protokół okazania A. (...) o numerze rej. (...) (k. 2110), zeznania M. A. (1) (k. 5574, 5576), protokół zatrzymania A. (...) o numerze rej. (...) wraz z dokumentami (k. 888), protokół oględzin (k. 891), opinia mechanoskopijna A. (...) o numerze rej. (...) (k. 1991-1993), dokumentacja akt kradzieżowych A. (...) o numerze rej. (...) (k. 3646-3672), zeznania P. W. (3) (k. 6022v), opinia z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6353-6363), zeznania R. K. (1) (k. 4891)

(6, 23, 66, 69, 78) W dniu 14 kwietnia 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej (...) o wartości ok. 30.000 zł stanowiący własność (...) S.A. i użytkowany przez R. A.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem w nieustalonym miejscu i dniu w okresie pomiędzy 14 kwietnia 2009 r. a 8 maja 2009 r. nabył za kwotę ok. 2.500 zł od nieustalonej osoby ww. samochód. P. S. (1) następnie w (...) pomiędzy 14 kwietnia 2009 r. a 8 maja 2009 r. odsprzedał za kwotę ok. 4.500 zł ww. samochód M. Z. (1) i T. Z.. **M. Z. (1)**, kupując pojazd od P. S. (1), wiedział o jego przestępczym pochodzeniu. M. Z. (1) w swoim warsztacie położonym w (...) przerobił oznakowania identyfikacyjne zakupionego pojazdu w oparciu o części rozbitego samochodu tej samej marki o nr rej. (...), legalnie nabytego od A. P. (2). Następnie M. Z. (1), używając dokumentacji V. (...) o nr rej. (...) w dniu 8 maja 2009 r. zarejestrował ww. kradziony pojazd w Wydziale Komunikacji w G. na nazwisko B. Z. (1) pod nr (...). M. Z. (1) posłużył się w tym celu wnioskiem o rejestrację na nazwisko swojej matki B. Z. (1), na którym podrobił jej podpis. Samochód V. (...) o nr rej. (...) został ujawniony w dniu 17 lutego 2010 r. w toku przeszukania posesji przy ul. (...) w (...), w której to czynności uczestniczył T. Z.. Funkcjonariusze Policji nie zabezpieczyli tego pojazdu. Po uzyskaniu informacji, iż pojazd ten może pochodzić z przestępstwa, w dniu 4 marca 2010 r. w obecności J. Z. (1) dokonano przeszukania posesji przy ul. (...) oraz przy ul. (...) w (...) i w żadnym z tych miejsc pojazdu tego nie ujawniono.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1042-1043, 4674-4675), wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9814-9816), zeznania R. A. (k. 2123-2127), zeznania A. P. (2) (k. 3936-3938), protokół przeszukania pojazdu V. (...) nr rej. (...) (k. 136-138), protokół przeszukania garażu przy 11 Listopada 45 (k. 153-155), protokół przeszukania posesji przy ul. (...) oraz przy ul. (...) (k. 456-458), protokół oględzin podzespołów sam. (k. 437-439), opinia mechanoskopijna dot. podzespołów sam. (k. 2421-2426), protokół okazania V. (...) (k. 2421-2426), dokumentacja akt postępowania dot. kradzieży na szkodę (...) R. A. (k. 3578-3593), opinia z przeprowadzonych badań ds. (...), M. Z. (1), A. P. (2), dokumenty rejestracyjne do pojazdu marki V. (...) (k. 4284-4298), notatka urzędowa dotycząca ustaleń pochodzenia sterowników poduszek samochodowych zabezpieczonych podczas przeszukania posesji przy 11 Listopada (k. 2988-2989)

(8, 26, 83) W dniu 13/14 maja 2009 r. w W. nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) o wartości ok. 50.000 zł na szkodę H. U.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu 2009 r., nie wcześniej niż 14 maja 2009 r. nabył od nieustalonej osoby ww. samochód za kwotę ok. 4.000 zł. Następnie P. S. (1) dostarczył samochód K. O., który go przerobił, używając do tego elementu karoserii z numerem VIN (...) pochodzącego z pojazdu tej samej marki o nr rej. (...). Element ten

wraz z dokumentami został dostarczony przez **D. O.**, który wiedział o przestępczym pochodzeniu pojazdu. Nabywcą tak przerobionego samochodu został Ł. Ł., który zarejestrował samochód w Wydziale Komunikacji w G. pod nr (...).

Dowód : wyjaśnienia P. S. (1) (k. 583v. (...)), wyjaśnienia K. O. (k. 1056, 2504), zeznania R. G. (1) (k. 5160), opinia mechanoskopijna A. (...) (k.2271-2274), informacja C. (...) (k. 2278), umowy sprzedaży (k. 1243, 2151), protokół zatrzymania rzeczy A. (...) (k. 1240-1242), protokół oględzin (k. 1246-1247).

(7, 24, 67) W dniu 18 maja 2009 r. w W. przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 29.000 zł na szkodę A. C.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, nabył go za kwotę 3.000 zł od nieustalanej osoby w nieustalonym miejscu i dniu w okresie pomiędzy 18 maja 2009 r. a 17 lutego 2010 r. Następnie P. S. (1) w nieustalonym dniu przekazał ten pojazd M. Z. (1). **M. Z. (1)**, wiedząc o jego przestępczym pochodzeniu, w okresie pomiędzy 18 maja 2009 r. a 17 lutego 2010 r. w (...) przyjął od P. S. (1) samochód marki V. (...) o nr. rej. (...), po czym - celem legalizacji - wspólnie z K. O. zdemontował i przerobił to auto, wykorzystując elementy pojazdu V. (...) o nr. rej. (...) - zarejestrowanego na M. W. w oparciu o dokumenty, z których wynikało, że auto zostało nabyte w Szwecji. Jednocześnie części ze skradzionego V. (...) o nr. rej. (...), w postaci bocznych poduszek powietrznych w przednich fotelach kierowcy i pasażera, zostały zamontowane w samochodzie V. (...) o nr. rej. (...), który w dniu 29 stycznia 2010 r. został sprzedany przez M. Z. (1) R. W. (1). Natomiast przerobiony samochód marki V. (...) o nr. rej. (...) (jako V. (...) o nr. rej. (...)) został sprzedany B. B., który dokonał rejestracji pojazdu pod nr (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1045, 1869, 2557, 4802), wyjaśnienia K. O. (k. 1873), opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej - V. (...) o nr. rej. (...) (k. 4431-4435), opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych samochodu V. (...) nr. rej. (...) (k. 4783-4786), akta dot. V. (...) na szkodę A. C. (k. 3596- 3619), dokumenty rejestracyjne (k. 662-673), zeznania A. C. (k. 2285-2289, 4453-4455).

(16, 51, 63) W dniu 26/27 maja 2009 r. w W. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 53.000 zł na szkodę obywatela W. M. C.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r., nie wcześniej niż 26/27 maja 2009 r. nabył ten pojazd od nieustalanej osoby za kwotę ok. 2.500zł. Następnie po przerobieniu przez ustaloną osobę oznakowań identyfikacyjnych P. S. (1) nakłonił P. B. do zarejestrowania przedmiotowego samochodu na jego nazwisko, mimo że faktycznie samochód należał do oskarżonego. W dniu 10 września 2009 r. P. B. za namową P. S. (1) zarejestrował auto pod nr (...). Podstawę rejestracji stanowiły dokumenty poświadczające zakup i sprowadzenie auta tej samej marki z Niemiec przez P. B.. Następnie P. S. (1) zbył samochód A. Z. (2). (...) zostało zarejestrowane na nazwisko J. Z. (2) pod nr (...). Samochód w toku postępowania przygotowawczego został oddany na przechowanie J. Z. (2) (k. 4059, 4180).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4801), zeznania P. B. (k. 5399-5401, 9166-9167), zeznania J. Z. (2) (k. 3765-3766), zeznania A. Z. (2) (k. 3770-3773), kopia teczek pojazdu zarejestrowanego na B. P. V. (...) (k. 2916-2928), protokół zatrzymania rzeczy V. (...) (k. 3761-3763), opinia kryminalistyczna V. (...) (k. 3894-3896), odpowiedź z C. (...) (k. 3898), akta dochodzenia w sprawie kradzieży V. (...) nr. rej. (...) na szkodę M. C. (k. 5199-5227).

(18, 54, 74) W dniu 14 czerwca 2009 r. w W. z parkingu niestrzeżonego przy ulicy (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 15.000 zł na szkodę P. S. (2). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu latem 2009 r. nabył ten pojazd od nieustalanej osoby za kwotę ok. 2.500zł. Skradziony pojazd został następnie przetransportowany do miejscowości O. na posesję W. G., gdzie był przechowywany do czasu zdemontowania go na części przez K. O.. Zdemontowany pojazd w nieustalonym miejscu i dniu latem 2009 r. został nabyty za nieustaloną kwotę od K. O. przez **M. Z. (1)**, który wiedział, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4800, 4801), wyjaśnienia K. O. (k. 1052-1060), protokoły przeszukania (k. 153-155, 456-457), protokoły oględzin rzeczy i podzespoły sam. (k 437-439), notatka dotycząca ustaleń pochodzenia

sterowników poduszek samochodowych zabezpieczonych podczas przeszukania (k. 2988-2989), akta postępowania dot. kradzieży na szkodę P. S. (k. 6239-6275), opinia dotycząca wartości sterownika (k. 6336)

(17, 53, 73) W dniu 16/17 czerwca 2009 r. w W. z parkingu niestrzeżonego przy ulicy (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 26.000 zł na szkodę P. K. (2). **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r., nie wcześniej niż 16/17 czerwca 2009 r. nabył przedmiotowy pojazd od nieustalonej osoby za kwotę ok. 3.000zł. Następnie oskarżony zbył auto K. O., który je zdemontował. Zdemontowany pojazd w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r., nie wcześniej niż 16/17 czerwca 2009 r. został nabyty od K. O. przez **M. Z. (1)**, który wiedział, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4800, 4801), wyjaśnienia K. O. (k. 1052-1060), protokoły przeszukania (k. 153-155, 456-457), protokoły oględzin rzeczy i podzespoły sam. (k 437-439), notatka dotycząca ustaleń pochodzenia sterowników poduszek samochodowych zabezpieczonych podczas przeszukania (k. 2988-2989), akta postępowania dot. kradzieży na szkodę P. K. (k. 6076-6099), opinia dotycząca wartości sterownika (k. 6330).

(19, 55, 75) W dniu 16/17 czerwca 2009 r. w W. z parkingu niestrzeżonego przy ulicy (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej (...) o wartości ok. 29.000 zł na szkodę J. G.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem, w nieustalonym miejscu i dniu latem 2009 r. nabył przedmiotowy samochód od nieustalonej osoby za kwotę ok. 2.500 zł. Następnie P. S. (1) w nieustalonym miejscu przekazał ten pojazd M. Z. (1). M. Z. (1), wiedząc o jego przestępczym pochodzeniu w nieustalonym dniu latem 2009 r. nabył przedmiotowy samochód od P. S. (1) za nieustaloną kwotę.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4801), protokoły przeszukania (k. 153-155, 456-457), protokoły oględzin rzeczy i podzespoły sam. (k 437-439), notatka dotycząca ustaleń pochodzenia sterowników poduszek samochodowych zabezpieczonych podczas przeszukania (k. 2988-2989), zeznania J. G. (k. 3241-3243), zeznania W. J. (k. 3245-3248), akta postępowania dot. kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...)m na szkodę J. G. (k. 6100-6118).

(15, 43) W dniu 16/17 lipca 2009 r. w W. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) nieustalona osoba dokonała kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 36.700 zł na szkodę I. U. i M. U.. **P. S. (1)**, mając wiedzę, że pojazd ten pochodzi z kradzieży z włamaniem w nieustalonym miejscu i czasie w 2009 r. nabył go od nieustalonej osoby za kwotę ok. 3000 zł. Następnie P. S. (1), po przerobieniu przez ustalone osoby przy wykorzystaniu elementów legalnego auta tej samej marki, zbył przedmiotowy samochód J. C. (1) i zarejestrował ww. auto w Wydziale Komunikacji w G. pod nr (...), posługując się przy tym wnioskiem, do którego dołączył umowę kupna sprzedaży pojazdu mechanicznego z dnia 11.10.2009r. z podrobionym przez nieustaloną osobę podpisem J. C. (1).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 2507, 5070), wyjaśnienia K. O. (k. 2503), opinia mechanoskopijna dotycząca V. (...) (k. 3385-3391), opinia z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6285-6301), dokumenty pojazdu - V. (...), (...) (k. 2314-2323), protokół zatrzymania rzeczy - pojazd marki V. (...) o nr rej (...) (k. 2330-2344), zeznania M. U. (k. 3450, 3453), akta sprawy (...) dotyczącej kradzieży samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 5253-5272).

(14, 42, 72) W dniu 29 października 2009 r. **M. S. (1)** w nieustalony sposób przełamał zabezpieczenia i zabrał z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. samochód marki S. (...) nr rej. (...) o wartości ok. 12.000 zł, należący do A. S. (3). Następnie M. S. (1) zbył ten pojazd w nieustalonym miejscu i czasie P. S. (1). **P. S. (1)** nabył ww. pojazd za nieustaloną kwotę, wiedząc przy tym, że pochodzi on z kradzieży z włamaniem dokonanej przez M. S. (1). P. S. (1) następnie w nieustalonym miejscu i czasie przed końcem 2009 roku odsprzedał ww. samochód **M. Z. (1)**, który, wiedząc o przestępczym pochodzeniu pojazdu, w swoim warsztacie położonym w (...) przerobił jego oznakowania identyfikacyjne w oparciu o części legalnie nabytego, rozbitego samochodu tej samej firmy. M. Z. (1) wspólnie z M. S. (5) usunął z nadwozia ww. auta numer VIN (...) i w to miejsce wspaniał kawałek blachy z oznakowaniem (...). Tak przerobiony samochód M. Z. (1) za nieustaloną kwotę sprzedał R. W. (2), który z kolei dokonał rejestracji pojazdu na swoje nazwisko pod nr (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 2506v, 2508), wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9814-9816), opinia mechanoskopijna (k. 2960-2963), zeznania A. S. (3) (k. 3464), protokół zatrzymania rzeczy - S. (...) (k. 2180-2184), protokół oględzin rzeczy - S. (...) (k. 2187), protokół okazania rzeczy - S. (...) (k. 3461)

(3, 21) W dniu 14 listopada 2009 r. **M. S. (1)** w nieustalony sposób przełamał zabezpieczenia i zabrał z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w W. samochód marki S. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 35.000 zł należący do (...) Sp. z o.o. a użytkowany przez Z. C.. Następnie M. S. (1) w nieustalonym miejscu zbył ten pojazd za kwotę około 2.000-2.500 złotych P. S. (1). **P. S. (1)** nabył ww. pojazd wiedząc, że pochodzi on z kradzieży z włamaniem dokonanej przez M. S. (1), po czym sprzedał go za kwotę 2.700 zł K. O.. Pojazd ten po jego przerobieniu przez ustaloną osobę z wykorzystaniem części z innych pojazdów oraz w oparciu o fakturę VAT sprzedaży samochodu o nr rej. (...) został w dniu 11 stycznia 2010 r. zarejestrowany na nazwisko J. O. pod numerem rejestracyjnym (...).

Dowód: wyjaśnienia K. O. (k. 265, 1873v, 1875), wyjaśnienia P. S. (1) (k. 229-230, 1869), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych (...) / 2 (k. 191-192), protokół oględzin rzeczy S. (...) o nr rej. (...) (k. 194-196), protokół zatrzymania rzeczy S. (...) o nr rej. (...) wraz z dokumentami (k. 199-201), protokół okazania rzeczy S. (...) o nr rej. (...) Z. C. (k. 586-587), dokumenty rejestracyjne S. (...) o nr rej. (...) (k. 608-614), opinia mechanoskopijna (k. 533-535, 804-805), akta dot. kradzieży S. (...) o nr rej. (...) (k. 1006-1022), zeznania P. M. (1) (k. 2246-2247).

(4, 22) W dniu 2 grudnia 2009 r. **M. S. (1)** w nieustalony sposób przełamał zabezpieczenia i zabrał z parkingu niestrzeżonego w pobliżu ulicy (...) w W. samochód marki S. (...) o nr. rej. (...) o wartości ok. 35.000 zł należący do L. K. a użytkowany przez K. K. (5). Następnie M. S. (1) w nieustalonym miejscu w grudniu 2009 r. zbył ten pojazd za kwotę ok. 2.000-2.500 zł P. S. (1). **P. S. (1)** nabył ww. pojazd wiedząc, że pochodzi on z kradzieży z włamaniem dokonanej przez M. S. (1), po czym sprzedał go za kwotę 3.000-4.000 zł M. S. (5). Po przerobieniu oznakowań fabrycznych przez ustaloną osobę pojazd został zarejestrowany pod numerem (...).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1869v), wyjaśnienia K. O. (k. 1874v), protokół zatrzymania S. (...) (k. 547-549), zeznania M. K. (2) (k. 550v, 4214), opinia mechanoskopijna (k. 1996-2000), zeznania K. K. (5) (k. 1889-1890), protokół okazania auta (k. 1891-1892), informacja (...) (k. 1984-1990), dokumentacja sprawy 3Ds.721/10/II (...) 988/09 kradzież S. (...) (k. 2527-2546).

(1) W dniu 15 lutego 2010 r. **M. S. (1)** w nieustalony sposób przełamał zabezpieczenia w postaci zamku centralnego, immobilizera oraz autoalarmu i zabrał z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...). S. 13 w W. samochód marki S. (...) nr rej. (...) o wartości 22.000 zł, stanowiący własność R. i J. C. (2). Następnie M. S. (1) pozostawił ww. pojazd przy ul. (...) w O.. Oskarżony zostawił skradziony samochód i wrócił taksówką w okolice miejsca kradzieży, aby zabrać stamtąd własny samochód marki S. (...), którym wcześniej przyjechał na miejsce kradzieży.

Dowód: wyjaśnienia M. S. (1) (k. 222-223, 279-281), zeznania R. C. (1) (k. 2-3, 404), zeznania T. M. (2) (k. 179-180), zeznania M. F. (k. 1035-1036), kserokopia dokumentów i kluczyków S. (...) nr rej. (...) (k. 8-15), szkic miejsca kradzieży pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) (k. 16), zlecenie holowania pojazdu z dnia 17-02-2010 (k. 108), protokół oględzin pojazdu marki S. (...) (k. 109-110).

(2, 20) W dniu 16 lutego 2010 r. **M. S. (1)** w nieustalony sposób przełamał zabezpieczenia i zabrał zaparkowany przy ul. (...) w W. pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 29.000 zł, stanowiący własność W. i R. W. (3). Następnie M. S. (1) pozostawił ww. pojazd na terenie parkingu osiedlowego przy ul. (...) w O., gdzie tego samego dnia został ujawniony przez funkcjonariuszy Policji T. M. (2) i G. B. (1). Od tego czasu pojazd pozostawał pod obserwacją Policji. W dniu 17 lutego 2010 r. M. S. (1), po uprzednim telefonicznym umówieniu, zabrał skradziony samochód i pojechał nim na spotkanie z P. S. (1). Do spotkania doszło na stacji paliw w miejscowości B., gdzie M. S. (1) miał przekazać auto **P. S. (1)** w zamian z kwotą ok. 3.000 zł. Do sfinalizowania transakcji nie doszło z uwagi na interwencję Policji i zatrzymanie oskarżonych.

Dowód: wyjaśnienia M. S. (1) (k. 222-223, 279-281), wyjaśnienia P. S. (1) (k. 229-230), zeznania W. W. (1) (k. 19-20, 402), zeznania B. M. (2) (k. 163-164), zeznania B. Z. (2) (k. 165-166), zeznania A. P. (3) (k. 177-178), szkic miejsca kradzieży pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) (k. 21), kserokopia dokumentów V. (...) o nr rej. (...) (k. 24-25), protokół oględzin parkingu dot. V. (...) rej. (...) (k. 27-28), protokół oględzin pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) (k. 111-112, 406-410).

(59) P. S. (1) w październiku 2008 r. w G. podzegał B. S. (1) do popełnienia czynu zabronionego w ten sposób, że chcąc, aby mężczyzna popełnił przestępstwo, nakłaniał go do podstępного wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji i wyłudzenia poświadczenia nieprawdy w postaci zarejestrowania samochodu marki S. (...) ((...)) na nazwisko B. S. (1), podczas gdy w rzeczywistości właścicielem i użytkownikiem ww. auta był P. S. (1).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4673-4674, 6464-6465), opinie z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów (k. 4271-4283).

(52) P. S. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. i J. W. w lipcu 2009 r., w G., poprzez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji, wyłudziło poświadczenie nieprawdy w postaci zarejestrowania samochodu marki V. (...) ((...)) na nazwisko J. W., podczas gdy w rzeczywistości nabywcą i użytkownikiem ww. auta był P. S. (1).

Dowód: wyjaśnienia J. W. (k. 4623-4625, 5361-5362), wyjaśnienia P. S. (1) (k. 6464-6465).

(63) P. S. (1) we wrześniu 2009 r. podzegał P. B. do popełnienia czynu zabronionego w ten sposób, że chcąc, aby mężczyzna popełnił przestępstwo, nakłaniał go do podstępного wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy Wydziału Komunikacji w G. i wyłudzenia poświadczenia nieprawdy w postaci zarejestrowania samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) na nazwisko P. B., podczas gdy pojazd ten faktycznie został nabyty przez P. S. (1).

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 4801, 6464-6465), wyjaśnienia P. B. (k. 5399-5401), kopia teczeki pojazdu zarejestrowanego na B. P. V. (...) (k. 2916-2928).

(39) P. S. (1), M. W. i D. K. (1) spotkali się w dniu 5 lutego 2010 r. barze znajdującym się w miejscowości Ł.. Mężczyźni doszli do porozumienia, aby sfingować kolizję między samochodami kierowanymi przez D. K. (1) oraz M. W., celem uzyskania odszkodowania. W realizacji zamiaru D. K. (1) i M. W. podpisali jako uczestnicy oświadczenie o zaistnieniu kolizji. Następnie P. S. (1) i M. W. udali się na obrzeża W., gdzie P. S. (1), kierując pojazdem V. (...) o nr rej. (...) uderzył w tył pojazdu V. (...) kierowanego przez M. W.. W wyniku zdarzenia oba pojazdy zostały uszkodzone, zaś szkoda wraz z oświadczeniem D. K. (1) i M. W. została zgłoszona ubezpieczycielowi (...) S.A. Ubezpieczyciel wypłacił D. K. (1) kwotę 8.550 zł tytułem ubezpieczenia AC, natomiast M. W. kwotę 5.706,50 zł tytułem ubezpieczenia OC sprawcy.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 1500-1501), zeznania D. K. (1) (k. 4631-4633), zeznania P. K. (4) (k. 4937-4938), dokumenty szkodowe (k. 4954-5000)

(40) W nieustalonym dniu 2008 r. S. R. w nieustalonych okolicznościach utracił swój dowód osobisty nr (...). P. S. (1) w nieustalonych okolicznościach wszedł w posiadanie przedmiotowego dokumentu, który następnie przechowywał w swoim mieszkaniu w G. przy ul. (...) do chwili ujawnienia dowodu osobistego przez organy postępowania przygotowawczego w dniu 17 lutego 2010 r.

Dowód: wyjaśnienia P. S. (1) (k. 5070), zeznania S. R. (k. 3880), zeznania M. M. (1) (k. 5936), protokół przeszukania (k. 63-65).

(70) M. Z. (1) w dniu 11 marca 2009 r. w Wydziale Komunikacji w G. podczas rejestracji samochodu V. (...) posłużył się jako autentyczną podrobioną umową kupna-sprzedaży tego samochodu z dnia 7 lutego 2009 r. pomiędzy D. W. a M. Z. (1), podczas gdy w rzeczywistości umowa została zawarta w dniu 20 listopada 2008r.

Dowód: wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9814-9816), dokumenty rejestracyjne (k. 702-713), umowa kupna-sprzedaży pomiędzy D. W. a M. Z. (1) z dn. 07.02.2009 r. (k. 705), oryginał umowy z dnia 20.11.2008r. pomiędzy D. W. a M. Z. (1) (DRz)

(76) M. Z. (1) w dniu 29 stycznia 2010 r. w P. podpisał się imieniem i nazwiskiem swojego ojca J. Z. (1) jako sprzedającym na dokumencie umowy sprzedaży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) zawartej z R. W. (1).

Dowód: wyjaśnienia M. Z. (1) (k. 9814-9816), zeznania R. W. (1) (k. 735-736), zeznania Ł. W. (k. 737-738), dokumentacja rejestracyjna (k. 725-734).

(82) Na przełomie 2009 i 2010 r. M. S. (2) i M. S. (6) chcieli kupić samochód. Poszukiwania odpowiedniego auta prowadzili, przeglądając ogłoszenia w gazetach i (...). M. S. (6) odpowiedział na jedno z ogłoszeń zamieszczonych w gazecie i zatelefonował pod wskazany numer. Następnie umówił się na spotkanie pod R. na jednym z parkingów. Na miejsce przyjechali M. S. (2) wraz z mężem M. S. (6), gdzie spotkali się z nieustalonymi sprzedającymi mężczyznami. M. S. (2) nie uczestniczyła czynnie w transakcji. M. S. (6) obejrzał auto i sprawdził dokumenty i podjął decyzję o zakupie pojazdu za kwotę ok. 40.000 złotych. Umowę kupna sprzedaży z dnia 15 marca 2010 r. samochodu A. o nr rej. (...), gdzie jako sprzedający figurował P. M. (2), podpisała M. S. (2). Następnie samochód został zarejestrowany przez M. S. (2) pod nr. (...). Oznaczenie nadwozia przedmiotowego pojazdu (...) nie jest oznaczeniem fabrycznym, zaś pierwotny numer (...) jest oznaczeniem pojazdu tej samej marki o nr rej. (...), skradzionego w dniu 23 kwietnia 2009 r. w V. we Francji na szkodę (...).

Dowód: wyjaśnienia M. S. (2) (k. 5450-5452, 8277), zeznania M. S. (6) (k. 5589-5590), umowa kupna sprzedaży między P. M. (2) a M. S. (2) (k. 1225), protokół zatrzymania rzeczy (k. 1222-1224), opinia mechanoskopijna (k. 2267-2270), pismo z C. (...) (k. 2278), dokumentacja z C. V. dotycząca samochodu A. (...) nr rej. (...) (k. 4857-4865), dokumenty rejestracyjne (k. 2788-2798)

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony Piotr S. (k. 228-230, 315-318, 359, 435-436, 444-447, 580-581, 582-584, 863-869, 1041-1047, 1149-1152, 1448-1452, 1500-1503, 1867-1871, 1940-1941, 2506-2508, 2556-2560, 4671-4675, 4800-4803, 5069-5071, 6464-6465) złożył obszerne i szczegółowe wyjaśnienia odnoszące się do mechanizmu dokonywania przestępstw, osób uczestniczących w procederze oraz wskazywał na konkretne pojazdy, rozpoznając je także podczas okazania. W szczególności P. S. (1) wyjaśnił (k. 228-230), że zajmuje się kradzionymi samochodami, tj. złodzieje takich pojazdów dzwoniли do niego i umawiali się na odbiór samochodu. W ubiegłym roku odbierał samochody od R. W. (4) ps. (...) oraz G. P. (1) ps. (...), którzy przyprowadzili mu łącznie około 20 samochodów. M. S. (1) poznał kilka lat temu i ponownie nawiązał z nim kontakt około września 2009 r., gdy P. i W. poszli siedzieć i nie miał, kto oskarżonemu przyprowadzać samochodów. Ustalili ceny za poszczególne marki: V. (...) -3500 zł, S. (...) -2500 zł, S. (...) 2500 zł, S. (...) 2000 zł. M. S. (1) ukrał dla P. S. (1) łącznie około 20 samochodów. P. S. (1) wyjaśnił również, że skradzione samochody następnie przekazywał M. Z. (1) ps. (...) i K. O., którzy zajmowali się rozbieraniem samochodów w garażu Z. ps. (...) w Hucie (...). Za rozebranie samochodu dostawali po 1000 zł od sztuki. Z tego co oskarżony pamięta w tym garażu zostało rozebranych około 10 samochodów. Pocięte nadwozia wyrzucali w lasach i zwirowniach. Natomiast części z tych samochodów sprzedawał na Allegro M. Z. (1). Części te były wysyłane kurierem (...) lub klienci odbierali je osobiście. Gdy Z. poszedł siedzieć, to P. S. (1) przestał sprowadzać samochody do tego garażu. P. S. (1) nie zajmował się wstawianiem pól numerowych. Kupował rozbite samochody i naprawiał je z części z kradzionych samochodów, po czym sprzedawał je dalej. Samochody naprawiali oskarżonemu K. O., który ma warsztat w miejscowości D. oraz M. Z. (1) prowadzący warsztat w (...). P. S. (1) wstawiał rozbity samochód K. O. a następnie dostarczał części z kradzionych aut. Nie rozbierali skradzionych aut u K. O.. M. Z. (1) natomiast brał od P. S. (1) kradzione samochody, za które płacił mu około 4000-5000 zł. M. Z. (1) sprzedał około 5 samochodów, tj. dwa V. (...) koloru czarnego i niebieskiego, S. (...), S. (...), V. (...). Samochody te sprowadzał M. S. (1). Jeden z WV Golf jest przerobiony i używa go T. Z.. Przeróbkę zrobił M. Z. (1). Kolejnym odbiorcą samochodów od oskarżonego był K. O., który kupił na pewno dwa samochody S. (...) i A. (...). P. S. (1) wyjaśnił również, że nabywcą kradzionych samochodów, które sprowadzał, był też M. S. (5), który kupił S. L. oraz S. (...). P. S. (1) w toku dalszych przesłuchań odnosił się do konkretnych pojazdów, przyznając się do zarzucanych mu czynów i opisując okoliczności

nabycia, przerobienia, rejestracji, a także zbycia pojazdów. Jednocześnie jednak zmienił swoje wyjaśnienia w zakresie okresu współpracy z M. S. (1) (k. 2556), wskazując, że zaczęła się ona nie w 2009 a w 2008 roku. Ponadto wyjaśnił (k. 5069), że w odniesieniu do samochodu V. (...) (zarejestrowanego następnie pod nr (...)) nie wie, w jaki sposób znalazły się w nim części z kradzionych pojazdów, w chwili zakupu był przekonany, że kupuje legalny pojazd. Co do pojazdu (...) (k. 5069-5070) wyjaśnił, że nie wie dlaczego znajdują się w nim tylne drzwi z pojazdu skradzionego na szkodę P. K. (1), którego pokrzywdzonego oskarżony zna. P. S. (1) wyjaśnił także (k. 5070), że dowód osobisty R. uzyskał od niego samego w celu rejestracji na niego pojazdu, do czego ostatecznie nie doszło. Dowód osobisty później gdzieś leżał, S. R. oświadczył, że już go nie potrzebuje, bo wyrobił sobie nowy. O tym, że R. dał swój dowód, wiedziała jego córka, która zwracała się o zwrot. Odnośnie pojazdu V. (...) P. S. (1) wyjaśnił, że to on zarejestrował samochód na nazwisko J. C. (1), natomiast nie był osobą, która podrobiła jego podpis. Jeśli zaś chodzi o samochód Passat (...), to nie dostarczył go K. K. (3) i nie zna tego auta. Z kolei odnośnie samochodów marki V. (...) o numerach rejestracyjnych: (...), których elementy użyto do przerobienia samochodu tej samej marki o nr rej. (...), oskarżony P. S. (1) wyjaśnił, że do przeróbek wykorzystał tylko jeden z nich, ale nie wie który. W toku dalszego postępowania przygotowawczego P. S. (1) (k. 6464-6465) wyjaśnił, że nakłaniając określone osoby do rejestrowania aut na ich nazwiska, nie miał świadomości, iż jest to przestępstwo.

Przesłuchiwany na rozprawie głównej **oskarżony P. S. (1)** (k. 8279-8280, 8330-8332, 8342-8343) skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, przyznając się do wszystkich zarzucanych mu czynów z wyjątkiem czynów dotyczących samochodów marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...). Nadto oskarżony potwierdził odczytane mu wyjaśnienia.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego **oskarżony M. S. (1)** (k. 222-223, 279-281, 360, 2569, 5095, 6447) przyznał się do dokonania kradzieży z włamaniem samochodów marki S. (...) oraz V. (...) i nie przyznał się do popełnienia pozostałych zarzucanych mu czynów.

Przesłuchiwany na rozprawie głównej **oskarżony M. S. (1)** (k. 8272-8273) przyznał się do dokonania kradzieży z włamaniem samochodów marki S. (...) oraz V. (...) i nie przyznał się do popełnienia pozostałych zarzucanych mu czynów, potwierdzając wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego **oskarżony M. Z. (1)** (k. 245-246, 301-304, 378-380, 1471, 2596, 5086-5087, 6452) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchiwany na rozprawie głównej **oskarżony M. Z. (1)** początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 8351-8352), następnie (k. 9814-9816) oskarżony przyznał się do czynów dotyczących samochodów: V. (...) o nr rej. (...), S. (...) o nr rej. (...), V. (...), V. (...) nr rej. (...), S. (...) oraz V. (...) i wyjaśnił, że przedmiotowe samochody kupił od P. S. (1) i trzymał je u siebie w garażu. Podrabiał podpisy, aby wyrobić się z formalnościami, żeby nie jechać do właściciela na miejsce paręset kilometrów. Jeżeli chodzi o podpisanie się za J. Z. (1), to zrobił to, żeby nie jechać specjalnie do (...). Oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta jak odbywała się sprzedaż samochodów. Nie zamawiał samochodów, trafiały się po prostu. W przybliżeniu płacił za te samochody - między 3.000 a 3.500 zł. Oskarżony wyjaśnił, że nie dokonywał przeróbek w tych samochodach i nikt dla niego też nic nie przerabiał. Samochody nabywał głównie w (...), u niego przed garażem czy w garażu. P. S. (1) przekazywał odpalony samochód i odjeżdżał. Nie wie, w jaki sposób były odpalone. Samochody nie miały żadnych uszkodzeń oprócz stacyjek, gdzie wszystko w środku było powyrywane, tam gdzie się wkłada kluczyk było wolne miejsce. Nie było innych uszkodzeń pojazdu. Po przejęciu samochodu zostawał on w miejscu przejęcia. Gdy oskarżony nie miał żadnego innego uszkodzonego samochodu, to stał w garażu. Gdy kupił coś uderzonego, to go rozbierał na części i te części wykorzystywał. M. Z. (1) wyjaśnił również, że wyszukiwał uszkodzony samochód tej samej marki i nie było przypadku, kiedy nie znalazłby takiego samego uszkodzonego samochodu. Po naprawie przeważnie jeździł przerobionym samochodem około pół roku i później sprzedawał. Części, które były potrzebne to wykorzystywał. Jeśli coś pozostawało to się szukało następnego samochodu. Jak potrzebne były części do tyłu to i przód był potrzebny i wykorzystywał te części do następnego auta. Oskarżony wyjaśnił, że szukał takich aut, aby były jak najbardziej

uderzone, by móc wykorzystać wszystko do jednego auta. Zawsze zostawały jakieś drobniejsze elementy, niepotrzebne. Plastik wyrzucał, palił w piecu albo wyrzucał na złom, jeżeli były blaszane. Oskarżony nie pytał się dostawcy skąd były te samochody. Mógł przypuszczać, że samochody są kradzione, skoro miały porozrywane stacyjki. Kupił łącznie chyba 4 samochody. Za każde auto raczej rozliczył się z dostawcą. B. Z. (1) nie wiedziała, skąd są te auta. Nie pytała o to. Wiedziała, że kupuje uderzone auta i je naprawia, ale nie wiedziała w jaki sposób. Kradzione auta były całe. Mama tych aut nie widziała.

Przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego **oskarżona B. Z. (1)** (k. 4900-4902) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Ponownie przesłuchiwana na rozprawie głównej **oskarżona B. Z. (1)** ((...) - (...)) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że nie wie dlaczego postawiono jej ten zarzut. Syn nigdy nie informował jej co robi, jakie w garażu ma samochody i z kim się koleguje. Nigdy o tym oskarżoną nie informował. Samochód zarejestrowała na siebie, bo miała ulgę i nic więcej w sprawie nie wie. Nigdy nie uczestniczyła w żadnych rozmowach.

Przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego **oskarżona M. S. (2)** (k. 5450-5452) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że ofertę sprzedaży auta znalazł jej mąż a potem razem pojechali obejrzeć auto do R.. Wskazała, że była jedynie biernym uczestnikiem transakcji, którą przeprowadził mąż.

Przesłuchiwana na rozprawie głównej **oskarżona M. S. (2)** (k. 8277) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, potwierdzając dotychczas złożone wyjaśnienia, skorzystała z prawa do odmowy składania dalszych wyjaśnień.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego **oskarżony D. O.** (k. 5476-5478) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie zna P. S. (1), K. O., Ł. Ł., I. B. (1), W. G.. Prowadzi działalność gospodarczą i nie ma stałych klientów o imionach K. i P.. Nie wie dlaczego go pomawiają o dokonanie przestępstwa.

Przesłuchiwany na rozprawie głównej **oskarżony D. O.** (k. 8277) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego **oskarżony N. O.** (k. 6187-6188) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że samochód wskazany w zarzucie był na oględzinach technicznych w firmie, w której pracował. Oskarżony zaś jedynie przystawił pieczętkę na zaświadczeniu o zmianach konstrukcyjnych i nie podpisywał tego dokumentu.

Przesłuchiwany na rozprawie głównej **oskarżony N. O.** (k. 8275) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, potwierdzając te złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd zważył, co następuje:

Niewątpliwie jednym z najistotniejszych dowodów przeprowadzonych w toku całego postępowania w przedmiotowej sprawie są **wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1)**, które stały się podstawą ustaleń dokonanych przez organy postępowania przygotowawczego, stanowiąc jeden z fundamentów, na których opierało się oskarżenie wobec zarówno samego P. S. (1) jak i pozostałych współoskarżonych. Nie ulega wątpliwości, że wyjaśnienia P. S. (1) cechuje wyjątkowa obszerność i szczegółowość. Oskarżony wyjaśnił mechanizm i okoliczności prowadzonej przez siebie działalności, w której uczestniczyli niektórzy z pozostałych współoskarżonych, jak też inne ustalone i nieustalone osoby. P. S. (1) z racji tego, że był ogniwem pośredniczącym między sprawcami kradzieży a osobami zajmującymi się przerabianiem dostarczonych przez niego pojazdów czy osobami legalizującymi auta w wydziale komunikacji, miał też najszerszą wiedzę o dokonywanych przestępstwach, objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Zatem istotnym zagadnieniem dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest ocena wiarygodności relacji prezentowanych przez P. S. (1).

Punktem wyjścia dla dokonania takiej oceny przez Sąd były pierwsze wyjaśnienia P. S. (1) (k. 228-230), które, mając na uwadze, iż były składane „na gorąco”, bez możliwości dokonania przemyślanej kalkulacji „opłacalności” ich treści, należy oceniać jako najbardziej wiarygodne. Wyjaśnienia złożone podczas tego pierwszego przesłuchania cechuje pewność i konsekwencja. Nadto stały się przyczynkiem do ujawniania kolejnych skradzionych samochodów i ich części będących w posiadaniu pozostałych współoskarżonych lub innych osób, czy odkrywaniem przez organy postępowania podrabianych dokumentów, stanowiących podstawę dokonywania rejestracji legalizowanych pojazdów. Okoliczności te siłą rzeczy muszą wpływać na pozytywną ocenę wiarygodności tychże wyjaśnień. Oskarżony nadto jednoznacznie wskazał w nich na osoby, z którymi współpracował. Początkowo brał samochody od R. W. (4) ps. (...) oraz G. P. (1) ps. (...). Następnie, gdy ich zatrzymano, znalazł - około września 2009 r. - innego dostawcę, którym został M. S. (1). P. S. (1) utrzymywał tę wersję w początkowym stadium postępowania, później natomiast z nieznanymi przyczyn oświadczył (k. 2556), iż pomylił się i podał, że M. S. (1) kradł dla niego samochody już w roku 2008. P. S. (1) nie wyjaśnił przy tym racjonalnie tej istotnej zmiany a kolejne ujawniane samochody przypisywał w swoich wyjaśnieniach M. S. (1), jako sprawcy ich kradzieży. Jednocześnie P. S. (1) był jedyną osobą, która posiadała wiedzę o tym, od kogo pochodzą kradzione samochody. Pozostali współoskarżeni mieli o tym wiedzę dość ogólnikową, głównie zasłyszaną. Tym samym powstała niedająca się usunąć wątpliwość co do sprawstwa M. S. (1) odnośnie kradzieży z włamaniem aut dokonywanych przed wrześniem 2009r., którą Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonego M. S. (1) i uznał wyjaśnienia P. S. (1) w tej części - dotyczące okoliczności dokonywania przez M. S. (1) kradzieży z włamaniem także przed wrześniem 2009 r. - za niewiarygodne. Jednocześnie P. S. (1), właściwie w toku całego postępowania przygotowawczego, wyjaśniał konsekwentnie i szczegółowo co do poszczególnych samochodów, a podczas okazania był w stanie przedstawić, choćby pobieżnie, historię każdego z nich. W tym zakresie wyjaśnienia te są weryfikowalne, w szczególności w kontekście wyjaśnień byłego współoskarżonego K. O. (k. 264-265, 293-296, 372-374, 558-560, 877-880, 1052-1060, 1209-1212, 1269-1271, 1463-1467, 1873-1876, 2158-2160, 2502-2504, 2611, 3857-3859, 5057-5059, 6135, 6168-6169, 6470-6471), który równie obszernie i szczegółowo odnosił się do poszczególnych samochodów, a przy ich okazaniu był w stanie co do większości z nich opisać okoliczności, w których się z nimi zetknął. Sąd dostrzega pewne nieścisłości w wyjaśnieniach P. S. (1), które jednak, mając na uwadze skalę i czas, w jakich działał oskarżony, są zrozumiałe i nie mogą stanowić o ich niewiarygodności co do zasady. Tym bardziej, że także te nieścisłości w zasadzie nie dotyczą osób współdziałających z oskarżonym i dają się zweryfikować i usunąć w procesie ustalania stanu faktycznego, także dzięki dokumentarnemu materiałowi dowodowemu, tj. opiniom i ekspertyzom, dokumentacji samochodów, czy też wyjaśnieniom pozostałych współoskarżonych, co zostanie szerzej uzasadnione w dalszej części wyводу odnoszącego się do poszczególnych czynów zarzucanych oskarżonym w sprawie. Tamże też Sąd odniesie się do nieprzyznania się oskarżonego P. S. (1) do czynów związanych z pojazdami V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), które to nieprzyznanie w ocenie Sądu nie jest wiarygodne.

Reasumując, Sąd za niewiarygodne uznał wyjaśnienia P. S. (1) w zakresie okoliczności dokonywania przez M. S. (1) kradzieży z włamaniem przed wrześniem 2009 r., nieprzyznania się do czynów związanych z pojazdami V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), w pozostałej zaś części Sąd uznał wyjaśnienia P. S. (1) za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd za wiarygodne uznał wyjaśnienia **M. S. (1)** w zakresie, w jakim przyznał się on do popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku, korespondują one bowiem z ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań T. M. (2) (k. 179-180), zeznań M. F. (k. 1035-1036), protokołu oględzin pojazdu marki S. (...) (k. 109-110), zeznań W. W. (1) (k. 19-20, 402), zeznań B. M. (2) (k. 163-164), zeznań B. Z. (2) (k. 165-166), zeznań A. P. (4) (k. 177-178). Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia M. S. (1) w zakresie jego nieprzyznania się do czynów opisanych w punktach 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19 części wstępnej wyroku, zaś za niewiarygodne w zakresie nieprzyznania się oskarżonego do czynów opisanych w punktach 3, 4, 14 części wstępnej wyroku, która to ocena wynika bezpośrednio z oceny wyjaśnień P. S. (1), do których Sąd odniósł się we wcześniejszym wywodzie.

Za niewiarygodne Sąd uznał te **wyjaśnienia M. Z. (1)**, w których nie przyznał się on do czynów opisanych w punktach 67, 69, 73, 74, 75, wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci m.in. wyjaśnień P. S. (1) (k. 1045, 1042-1043, 1869, 2557, 4802), wyjaśnień K. O. (k. 1873), opinii wydanej

na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej - V. (...) o nr rej. (...) (k. 4431-4435), opinii z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 4783-4786), opinii z przeprowadzonych badań ds. (...), M. Z. (1), A. P. (2), dokumentów rejestracyjnych do pojazdu marki V. (...) (k. 4284-4298) notatki dotyczącej ustaleń pochodzenia sterowników poduszek samochodowych zabezpieczonych podczas przeszukania (k. 2988-2989). W pozostałym zakresie wyjaśnienia M. Z. (1) w ocenie Sądu należy uznać za wiarygodne, bowiem cechuje je wewnętrzna logika, oskarżony wyjaśnił swoją motywację, a także opisał swój udział w czynach zbieżnie z wyjaśnieniami P. S. (1) i K. O..

Za wiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej **B. Z. (1)**, bowiem w sprawie nie ujawniono żadnych dowodów mogących zanegować ich prawdziwość.

Za wiarygodne Sąd w całości uznał wyjaśnienia oskarżonej **M. S. (2)**, w toku całego postępowania były one konsekwentne i jednocześnie brak jest jakichkolwiek innych dowodów mogących przeczyć wersji przedstawianej przez oskarżoną.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom **D. O.** w całości, bowiem są one w tym zakresie sprzeczne z wyjaśnieniami P. S. (1) (k. 583v., (...)) oraz K. O. (k. 1056). W konsekwencji nieprzyznanie się oskarżonego Sąd ocenił jako próbę uwolnienia się od odpowiedzialności za popełniony występki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom **N. O.** w zakresie, w jakim zaprzecza dokonaniu podpisu na zaświadczeniu o zmianach konstrukcyjnych, bowiem są one sprzeczne z zeznaniami P. W. (3) (k. 6022v) oraz z opinią z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6353-6363). Za wiarygodne Sąd uznał je w części, w której oskarżony przyznał, że to on był osobą, która wydała zaświadczenie zaopatrzone w pieczęć. Sąd nie dopatrył się innych dowodów, które mogłyby negować tę okoliczność.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia złożone przez oskarżonego **J. W.**, które były konsekwentne w toku całego postępowania, zaś ostateczne nieprzyznanie wynika jedynie z oceny własnego zachowania, gdyż oskarżony nie neguje okoliczności czynu polegającego na zarejestrowaniu cudzego pojazdu na swoje nazwisko. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony J. W. (k. 4623-4625, 5361-5362) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że syn M. przyjechał do niego ze starszym kolegą i poprosił, aby zarejestrował na siebie samochód, z uwagi na obawy związane z egzekucją komorniczą. Oskarżony zgodził się. Wówczas syn dał mu wypełnioną umowę kupna sprzedaży do podpisania. Następnie udali się do Wydziału Komunikacji w G.. Przesłuchiwany na rozprawie głównej oskarżony J. W. (k. 8274) i wyjaśnił, że „nic nie popełnił”, tylko syn go poprosił, aby zarejestrować samochód. Oskarżony w wydziale komunikacji wszystko legalnie podpisał. Nawet nie jeździł samochodem.

Podobnie za wiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego **M. S. (4)**, bowiem są one konsekwentne i znajdują swoje potwierdzenie w wyjaśnieniach P. S. (1) (k. 1875) oraz wyjaśnieniach i zeznaniach K. O. (k. 1875), zaś Sąd nie dopatrył się okoliczności mogących tę wiarygodność podważyć. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego (k. 5361-5362) oskarżony M. S. (4) przyznał się do zarejestrowania samochodu wskazanego w zarzucie i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przesłuchiwany na rozprawie głównej oskarżony M. S. (4) (k. 8274) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zarejestrował auto na prośbę P. S. (1)

Za niewiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia **S. W.**. Wersja zdarzeń przedstawiona przez tego oskarżonego pozostaje w sprzeczności ze zgodnymi i szczegółowymi wyjaśnieniami P. S. (1) (k. 1452, 1870, 6070) i K. O. (k. 1269-1270, 1875). Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony S. W. (k. 5435-5439, 6531) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że podpisał się na umowie za żonę, ale było to za jej zgodą. Dodał, że pojazd, który rzekomo został skradziony 12 czerwca był w jego posiadaniu od około dwóch miesięcy przed tą datą. Nie nabył od P. S. (1) tego auta, lecz został nim obdarowany w zamian za dług. Przesłuchiwany na rozprawie głównej oskarżony S. W. (k. 8278-8279) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że tym samochodem został obdarowany, ponieważ P. S. (1) pożyczył od niego pieniądze i ten samochód był zastawem, zabezpieczeniem pożyczki. Samochód był przyprowadzony późną zimą, wczesną wiosną, był u oskarżonego parę

miesiący. P. S. (1) brał go od oskarżonego i gdzieś nim jechał. Za każdym razem odprowadzał samochód. Po pewnym czasie przestał odbierać telefony, jak oskarżony zaczął naciskać, żeby zamknąć sprawę. To było B. (...), diesel, nie był w stanie idealnym. Oskarżony tym samochodem nawet nie jeździł przez pierwsze 4 miesiące. Trudno też mu określić stan pojazdu. Do innego rozbitego samochodu oskarżonego posłużyły części z tego samochodu. W tym czasie oskarżony miał 3 pojazdy. To B. nie było poszukiwane, gdyż oskarżony to sprawdził.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia złożone przez oskarżonego **S. S. (1)**, które były konsekwentne w toku całego postępowania, zaś prezentowane w postępowaniu przygotowawczym nieprzyznanie wynika jedynie z oceny własnego zachowania, gdyż oskarżony nie neguje czynu polegającego na zarejestrowaniu cudzego pojazdu na swoje nazwisko. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony S. S. (1) (k. 5683-5685) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że znany mu od dawna P. S. (1) zapytał się, czy może na niego zarejestrować samochód, za co miał otrzymać 100 zł. Po tygodniu P. S. (1) przyjechał po oskarżonego i zabrał go ze sobą do Wydziału Komunikacji w G.. Tam oskarżony podpisał jakies dokumenty. Oskarżonego nie interesowało pochodzenie auta, nie wie również, co się później z nim działo. Przesłuchiwany na rozprawie głównej oskarżony S. S. (1) (k. 8275-8276) przyznał się do tego, że zarejestrował samochód na własne nazwisko i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, potwierdzając te złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Za nieistotne z punktu widzenia poczynienia ustaleń faktycznych odnośnie do czynów objętych niniejszym uzasadnieniem Sąd uznał wyjaśnienia **G. M. (1)**.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom **K. O.**. Świadek ten, będąc byłym współoskarżonym, złożył obszernie i szczegółowe wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego (k. 264-265, 293-296, 372-374, 558-560, 877-880, 1052-1060, 1209-1212, 1269-1271, 1463-1467, 1873-1876, 2158-2160, 2502-2504, 2611, 3857-3859, 5057-5059, 6135, 6168-6169, 6470-6471), które następnie potwierdził przesłuchiwany na rozprawie głównej (k. 8734-8737, 8827-8829). Zeznania K. O. są konsekwentne i wykazują daleko idącą zbieżność z wyjaśnieniami P. S. (1). Sąd miał na uwadze, że świadek dokonywał wielu napraw, przeróbek i część szczegółów mogła ulec zatarciu w pamięci świadka. Dlatego też, dokonując oceny zeznań K. O. każdorazowo miał na uwadze, czy zeznania te pozostają wewnętrznie spójne, a także czy znajdują potwierdzenie w innych dowodach, zgromadzonych w niniejszej sprawie, czy przedstawiony przez świadka przebieg wydarzeń pozostaje zgodny ze wskazaniami logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego. Mając na uwadze wyżej wymienione okoliczności Sąd co do zasady uznał za wiarygodne zeznania świadka K. O..

Za nieprzydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania **M. S. (3)** (k. 4873, 8968-8969), **T. Z.** (k. 249-250, 581-582, 8824-8826), **M. S. (5)** (k. 2681-2683, 6426-6428, 8829-8830), **R. D. (1)** (k. 6172-6173, 9165-9166), **R. K. (2)** (k. 6202-6204, 9168), **M. W.** (k. 268-269, 285-288, 350, 1509-1510, 2588-2589, 5079, 6528-6529, 9318-9320), **Z. S. (2)** (k. 6376-6378, 9322, 9406), **P. M. (2)** (k. 6221-6223, 6224-6226, 9751), **R. O. (2)** (k. 5319-5321, 9320-9321), **W. G.** (k. 256-257, 309-311, 366-377, 1195-1197, 2592, 5076, 6395, 8734-8736). Lakoniczne depozycje tych świadków (wcześniej współoskarżonych), poza ustosunkowaniem się do zarzucanych im uprzednio czynów, nie pozwalają na jakąkolwiek rekonstrukcję stanu faktycznego, dotyczącego czynów objętych niniejszym uzasadnieniem.

Sąd dał wiarę zeznaniom **R. K. (1)** (k. 4889-4892, 8967, k. 160 z III K 23/14) w zakresie, w jakim zeznawał co do okoliczności uzyskania zaświadczenia od N. O., zeznania te są bowiem zgodne z opinią z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6353-6363). W pozostałym zakresie zeznania te były nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom **D. K. (1)** (k. 4630-4633, 8968) oraz **K. K. (3)** (k. 5501-5504, 6423-6425, 8831-8832). Świadców ci szczegółowo zeznali co do okoliczności zarzucanych im uprzednio czynów, zaś ich depozycje znajdują odzwierciedlenie w dokumentarnym materiale dowodowym i częściowo w wyjaśnieniach P. S. (1).

Na podobną ocenę zasługują także zeznania **P. B.** (k. 5399-5401, 9166-9167) oraz **K. B. (1)** (k. 4882-4884, 9404-9405). Świadkowie ci zeznali na okoliczność dokonanych rejestracji samochodów, zaś ich twierdzenia są zgodne z wyjaśnieniami P. S. (1).

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom **R. W. (2)** (k. 5482-5485, 9321) w zakresie dotyczącym zakupu pojazdu S. (...), bowiem są one zgodne z dokumentarnym materiałem dowodowym oraz wiarygodnymi depozycjami P. S. (1) i M. Z. (1).

Podobnie sąd ocenił zeznania **J. C. (1)** (k. 5492-5495, 9406-9407) są one bowiem zgodne z wnioskami z opinii z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6285-6301), że dokument w postaci umowy kupna sprzedaży pojazdu mechanicznego z dnia 11.10.2009r., był dokumentem, na którym podrobiono podpis J. C. (1).

Jednocześnie Sąd nie dał wiary zeznaniom **B. S. (1)** (k. 4896-4898, 9407), bowiem są one niezgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami P. S. (1), zaś ich treść w ocenie Sądu była zdeterminowana grożącą świadkowi odpowiedzialnością karną.

Sąd z ostrożnością ocenił zeznania **P. R.** (k. 2146-2147, 2149-2150, 5153-5154, 9773-9774) **R. G. (1)** (k. 5164-5161, 9665-9666v.) i **Ł. Ł.** (k. 6195-6197, 9664v-9665), bowiem świadkowie ci nie pamiętali istotnych szczegółów dokonywanych przez siebie transakcji, przy czym P. R. zmieniał swoje zeznania w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, co rzutuje negatywnie na ocenę wiarygodności zeznań tych świadków.

W całości Sąd dał wiarę zeznaniom **R. W. (1)** (k. 735-736) i **Ł. W.** (k. 737-738), bowiem zeznania te są spójne, a także korespondują z wyjaśnieniami M. Z. (1) (k. 9814-9816) w zakresie okoliczności sporządzenia i podpisania umowy sprzedaży samochodu.

Sąd uznał za wiarygodne także zeznania **D. D. (k. 1216-1217)** są one bowiem zbieżne i korespondują z wiarygodnymi wyjaśnieniami K. O. (k. 1055).

Zeznaniom **S. R.** (k. 3880-3883), **M. M. (1)** (k. 5936) oraz **M. S. (6)** (k. 5589-5590) Sąd również dał wiarę, bowiem nie dopatrzył się przesłanek mogących podważyć ich wiarygodność, zaś świadkowie ci zeznali szczegółowo co do okoliczności objętych ich wiedzą.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom **P. W. (3)** (k. 6022-6023), który zaprzeczył jakoby podpisywał zaświadczenie, co jest zgodne z opinią z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6353-6363).

Zeznaniom **B. W. (1)** (k. 6048-6049), w których zaprzecza uczestniczenia w transakcji i podpisania umowy kupna sprzedaży z dnia 17.06.2009r. Sąd również dał wiarę Zeznania te są bowiem zbieżne z wyjaśnieniami S. W., w których wyjaśnił, że podpisał się na umowie za żonę.

Sąd nie dał wiary w całości zeznaniom **N. W.** (k. 6050-6051), bowiem są one sprzeczne ze zgodnymi i szczegółowymi wyjaśnieniami P. S. (1) (k. 1452, 1870, 6070) i K. O. (k. 1269-1270, 1875).

Za nieprzydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał zeznania **I. Ł.** (k. 1238-1239, 9772), **Ł. G.** (k. 215-218), **S. O.** (k. 482-483, 4673, 4933-4934), **T. N.** (k. 1679-1681) i **J. Ł.** (k. 6020-6021).

Jednocześnie Sąd dał w całości wiarę zeznaniom pokrzywdzonych: Z. B. Y. (k. 3363-3364), R. F. (k. 1827-1828, 1829-1830, 2241), Z. Y. (k. 1856-1861, 2259-2261, 3367-3368), Ł. M. (1) (k. 1862-1866), K. K. (5) (k. 1889-1893), A. R. (k. 2030-2033), S. Ł. (k. 2064-2065), A. Z. (1) (k. 2107-2111), R. A. (k. 2123 -2127), R. M. (k. 2154-2155), J. Z. (3) (k. 2252-2253), G. M. (2) (k. 2254-2258), A. C. (k. 2285-2289, 4453-4455), P. K. (1) (k. 2352-2356), H. U. (k. 2364 (...)), R. O. (1) (k. 2384-2385, 2386-2388), P. W. (2) (k. 3033-334), J. G. (k. 3241-3243), M. U. (k. 3449-3451, 3453-3454), A. S. (3) (k. 3461-3464), K. K. (2) (k. 3923-3924), S. D. k. ((...)-3960, (...)- (...)), J. B. (1) k. ((...)- (...)), K. K. (1) k. ((...)- (...)), M. L. (k. 4640), P. K. (4) (k., (...)- (...)), R. C. (1) (k. 2-3, 404), W. W. (1) (k. 19-20, 402), Z. C. (k. 1006-1008, 586-587), K. Z. (k. 1975-1978), J. P. (1) (k. 1840-1842, 1843-1844), K. Z. (k. 1975-1978), W. J. (k. 3245-3248), P. N. (1) (k. 4349-4350), Matek D. (k. 4562-4563), J. B. (2) (k. 1706-1712),

A. B. (1) (k. 1713-1716), M. T. (k. 1718-1721), K. K. (7) (k. 1722-1725), M. G. (k. 1726-1729), J. P. (2) (k. 1744-1747), R. D. (2) (k. 1751-1754), J. D. (k. 1755-1759), M. K. (3) (k. 1760-1763), A. L. (k. 1773-1777), E. S. (1) (k. 1781-1784), K. S. (1) (k. 3028-3029). Świadkowie ci nie mieli wiedzy odnośnie osób będących sprawcami przestępstw, zaś ich zeznania dotyczyły okoliczności ujawnienia i przedmiotu kradzieży, tudzież zakomunikowania własnych spostrzeżeń, co do okazywanych pojazdów. Sąd nie dopatrywał się okoliczności mogących negatywnie wpłynąć na ocenę tych zeznań.

Sąd w całości dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom: B. M. (2) (k. 163-164, 1284-1285), B. Z. (2) (k. 165-166, 1147), A. P. (3) (k. 177-178), T. M. (2) (k. 179-180, 1166-1167), P. N. (2) (k. 270-272, 1168-1169), J. M. (k. 1032-1033), M. F. (k. 1035-1036), P. D. (k. 1156-1157), R. P. (k. 1158-1159), A. I. (k. 1315-1316), G. B. (2) (k. 1318-1319), P. K. (5) (k. 1350-1351), K. T. (k. 1577-1578), A. S. (4) (k. 1579-1580), K. B. (2) (k. 4724). Świadkowie, będąc funkcjonariuszami Policji, zeznali co do okoliczności przeprowadzanych czynności służbowych, w tym operacyjnych, zaś Sąd nie dopatrywał się powodów, aby uznać te zeznania za niezgodne z prawdą.

Sąd w całości dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom: M. K. (4) (k. 550-551), P. Z. (1) (k. 750-751), Z. P. (k. 954-955), B. W. (2) (k. 1173-1175), J. B. (3) (k. 1370-1372), M. B. (1) (k. 1488-1490), W. W. (3) (k. 1555-1556), A. P. (1) (k. 1903-1905), W. K. (1) (k. 2205-2207), P. G. (k. 2403-2404), M. B. (2) (k. 3067-3069), B. K. (2) (k. 3107-3109), J. K. (2) (k. 3112-3113), M. Z. (2) (k. 3126-3127), P. K. (6) (k. 3249-3251), B. B. (k. 3310-3312, 4456-4457), A. W. (k. 3324-3325, 4644- (...)), A. M. (2) (k. 3341-3342), A. M. (1) (k. 3373-3377), J. Z. (2) (k. 3765-3766), A. Z. (2) (k. 3770-3771, 3772-3773), W. K. (2) (k. 4210-4213), M. K. (4) (k. 4214-4218), E. M. (k. 4323), E. O. (k. 4510-4512), R. C. (2) (k. 5165-5166), D. S. (2) (k. 4557-4559). Świadkowie ci byli nabywcami pojazdów, zaś ich zeznania odnośnie okoliczności nabycia mają odzwierciedlenie w zebranej sprawie dokumentacji, a także w wyjaśnieniach oskarżonych.

Z tych samych względów sąd za wiarygodne uznał zeznania zbywców pojazdów uszkodzonych i osób zajmujących się handlem samochodami, tj.: W. M. (k. 1738), R. G. (2) (k. 2082-2083, 2632-2633), K. S. (2) (k. 2132-2133), T. M. (1) (k. 2140-2141), D. N. (k. 2171), P. M. (1) (k. 2246-2247), D. C. (k. 2299-2300), J. K. (3) (k. 2407-2408), M. K. (5) (k. 2691-2692), M. R. (1) (k. 3475-3478, 3492-3494), P. S. (4) (k. 3480-3481), B. W. (3) (k. 3842-3846), H. G. (k. 3867-3869), A. P. (2) (k. 3936-3938), I. Z. (k. 4140-4141), R. S. (1) (k. 4152-4154), R. J. (k. 4172-4173), P. M. (3) (k. 4320-4321), Ł. M. (2) (k. 4727- (...)), L. T. (k. 4749-4751), M. S. (7) (k. 5571-5572), Z. S. (3) (k. 5572-5573), M. A. (1) (k. 5574-5575), R. R. (4) (k. 5938-5939, 5940-5941), A. N. (k. 6159-6161, 60).

Czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie Sąd nie posłużył się zeznaniami świadków: A. S. (1) (k. 428, 2495-2496), B. S. (2) (k. 781-782), J. Z. (1) (k. 1982-1983), H. S. (k. 2176-2177), B. S. (3) (k. 2393-2394), M. Z. (4) (k. 5541-5542), J. O. (k. 463-464, 3854-3855). Świadkowie ci są osobami bliskimi dla oskarżonych i nie mieli wiedzy odnośnie czynów im zarzucanych lub skorzystali z prawa do odmowy składania zeznań.

Za nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał zeznania świadków: A. K. (2) (k. 3786-3789), G. P. (2) (k. 6024), M. R. (2) (k. 6055-6057), M. Z. (5) (k. 6127-6128), P. Z. (2) (k. 234), Z. T. (k. 236), Z. L. (k. 253), P. M. (4) (k. 1389), D. K. (2) (k. 1391), I. P. (k. 1393), M. P. (k. 1395), B. G. (k. 1397), A. B. (2) (k. 1399), Z. K. (k. 1401), P. O. (k. 1403-1404), P. L. (k. 1405-1406), R. S. (2) (k. 1407), E. S. (2) (k. 1409), W. W. (4) (k. 1478), D. B. (k. 6140). Świadkowie ci nie mieli bowiem żadnej wiedzy dotyczącej zarzucanych oskarżonym czynów.

Sąd dał wiarę **opiniom mechanoskopijnym** sporządzonym w sprawie (k. 804-805, k. 1475-1477, k. 1522-1525, k. 1526-1528, k. 1558-1560, k. 1562-1565, k. 1667-1670, k. 1672-1676, k. 1732-1737, k. 1883-1885, k. 1959-1964, k. 1991-1993, k. 1994-2001, k. 2035-2038, k. 2210-2214, k. 2263-2266, k. 2267-2270, k. 2271-2274, k. 2421-2426, k. 2600-2602, k. 2605-2608, k. 2960-2963, k. 3272-3277, k. 3385-3391, k. 3894-3896, k. 4122-4129, k. 4130-4135, k. 4159-4162, k. 4193-4196, k. 4252- (...), k. 4261-4264, k. 4265-4269, k. 4403-4408, k. 4431-4435, k. 4489- (...), k. 4714-4715, k. 4720-4721, k. 4774-4777, k. 4778-4781, k. 4782-4786, k. 5636-5640, k. 5647-5651, k. 5920-5925, k. 5949-5954, k. 6329-6334, 6335-6340), albowiem są one jasne i zupełne, odpowiadają na wszystkie postawione biegle pytania i zostały sporządzone przez osoby do tego powołane.

Z tych samych względów za wiarygodne Sąd uznał opinie **z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów** (k. 4271-4283, k. 4284-4289) oraz **badania porównawczych pisma ręcznego** (k. 6285-6301, k. 6353-6363). Opinie są transparentne i całościowe.

Wobec tego, iż w toku postępowania przygotowawczego zaistniała **wątpliwość co do poczytalności** M. Z. (1), B. Z. (1) i D. O., przeprowadzone zostały badania sądowo-psychiatryczne tych oskarżonych. Biegli psychiatrzy nie stwierdzili u żadnego z tych oskarżonych objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W odniesieniu do zarzucanych czynów biegli stwierdzili, iż M. Z. (1) (k. 6515-6517), B. Z. (1) (k. 5679-5680) oraz D. O. (k. 5676-5678) mieli zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości). Sąd uznał ww. opinie za wiarygodne, bowiem są jasne, pełne i pozbawione sprzeczności, a sformułowane w nich wnioski są w pełni zrozumiałe i znajdują oparcie w aktualnych wskazaniach wiedzy medycznej.

Nie budziły wątpliwości Sądu **pozostałe dowody i dokumenty**, zgromadzone w aktach sprawy. Dowody te zgromadzone zostały prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji, określających ich formę i treść, tym samym Sąd uznał je za odzwierciedlające w sposób wierny okoliczności w nich opisane. Sąd nie znalazł podstaw, by dowodom tym odmówić wiary.

Na wstępie rozważań dotyczących poszczególnych czynów zarzucanych oskarżonym podkreślić należy, że każdorazowo okoliczność zaistnienia kradzieży z włamaniem samochodów wskazanych w zarzutach pozostawała w sprawie bezsporna i znajduje swoje potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych, którzy wskazywali, że skradzione pojazdy były zamknięte na zamki fabryczne, a w niektórych przypadkach wyposażone także w inne zabezpieczenia w postaci autoalarmu czy immobilizera. Nadto zgłoszenia dokonywane przez pokrzywdzonych były odpowiednio dokumentowane przez organy postępowania prowadzonych w każdej z tych spraw. Tym samym w dalszej części wyводу Sąd uznał za zasadne ograniczenie uzasadnienia w zakresie bezspornych okoliczności faktycznych w postaci zaistnienia, czasu oraz miejsca popełnienia kradzieży z włamaniem.

Ad. M. S. (1)

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego M. S. (1) w zakresie czynów opisanych w punktach 1, 2, 3, 4 i 14 części wstępnej wyroku.

(1) Pokrzywdzony R. C. (1) zeznał (k. 2, 3), że w dniu 15 lutego 2010 r. pozostawił zamknięty na zamek fabryczny oraz zabezpieczony pojazd S. (...) o nr rej. (...) o wartości 22.000 zł na parkingu przy Al. (...) w W. i tego samego dnia ujawnił jego brak. Świadkowie T. M. (2) (k. 179-180) oraz M. F. (k. 1035-1036) zgodnie zeznali, że w dniu kradzieży, w trakcie patrolu pieszego zauważyli znanego im M. S. (1), gdy wyjeżdżał z parkingu samochodem S. (...) o nr rej. (...).

(2) Także pokrzywdzony W. W. (1) (k. 19-20) zeznał, że w dniu 16 lutego 2010 r. pozostawił swój samochód V. (...) o nr rej. (...) o wartości 29.000 zł przy ul. (...) w W., a następnie tego samego dnia ujawnił jego brak. A. P. (3) zeznał (k. 177-178), że w dniu 16 lutego 2010 r. w trakcie działań operacyjnych widział M. S. (1) jadącego samochodem V. o nr rej. (...) z ul. (...) w kierunku ul. (...). Z kolei P. S. (1) (k. 229v) wyjaśnił, że w dniu 17 lutego 2010 r. spotkał się z M. S. (1) na stacji paliw w miejscowości B., aby odebrać od niego skradzionego V. (...) o nr rej. (...). Tam też obaj oskarżeni zostali zatrzymani przez Policję. M. S. (1) przyznał się do dokonania czynów opisanych w punktach 1 i 2, konsekwentnie podtrzymując swoje wyjaśnienia w toku całego postępowania.

Sąd, ustalając winę M. S. (1) w zakresie czynów opisanych w punktach 3, 4 i 14 części wstępnej wyroku oparł się na depozycjach P. S. (1) (k. 229-230), który opisał zasady i formę współpracy z M. S. (1), wskazując przy tym na konkretne pojazdy, jakie oskarżony M. S. (1) dla niego ukradł. Sąd, z powodów wskazanych w toku wcześniejszego wyводу, oparł się przy tym na wyjaśnieniach P. S. (1), w których twierdził, że współpracę z M. S. (1) podjął nie wcześniej niż we wrześniu 2009 r., uznając je za odpowiadające rzeczywistości. **(3)** P. S. (1) (k. 1869) rozpoznał okazany mu samochód S. (...) o nr rej. (...) jako kupiony jesienią 2009 r. od M. S. (1) za ok. 2.000-2.500 złotych. Zgodnie natomiast z opinią mechanoskopijną (k. 533-535, 804-805) oraz aktami dot. kradzieży (k. 1006-1022) samochód ten był wcześniej

zarejestrowany pod nr (...) i został skradziony w dniu 14 listopada 2009 r. na szkodę (...) Sp. z o.o. **(4)** P. S. (1) (k. 1869v) rozpoznał także okazany mu samochód S. (...) o nr rej. (...) jako kupiony od M. S. (1) za ok. 2.000-2.500 złotych. Kupił go w grudniu 2009 r. Zgodnie natomiast z opinią mechanoskopijną (k. 1996-2000) oraz dokumentacją sprawy 3Ds.721/10/II (...) 988/09 (k. 2527-2546) samochód ten był wcześniej zarejestrowany pod nr (...) i został skradziony w dniu 2 grudnia 2009 r. na szkodę L. K.. **(14)** P. S. (1) (k. 2506v, 2508) rozpoznał okazany mu samochód S. (...) o nr rej. (...) jako kupiony od M. S. (1) za 2.200 zł. Zgodnie natomiast z opinią mechanoskopijną (k. 2960-2963) oraz notatką z ustaleń (k. 3458) samochód ten był wcześniej zarejestrowany pod nr (...) i został skradziony w dniu 29 października 2009 r. na szkodę A. S. (3). Jednocześnie P. S. (1) wyjaśnił (k. 1869), że M. S. (1) nie był paserem, tylko sam kradł samochody i je dostarczał. Poza tym M. S. (1) miał odpowiedni sprzęt do kradzieży i miał najtańsze auta, zaś paser narzuci marżę ok. 1.000 zł.

Zgodnie z przepisem art. 279 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada ten, kto kradnie z włamaniem. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż określenie „włamanie” jest pojęciem prawnym, którego treść jest ustalana autonomicznie w obszarze prawa karnego, zgodnie z przyjmowanymi regułami wykładni i może odbiegać od jego potocznego rozumienia. Zabór w celu przywłaszczenia samochodu znajdującego się na otwartej przestrzeni, po uprzednim usunięciu zabezpieczenia uniemożliwiającego przedostanie się do jego wnętrza (otwarciu drzwi za pomocą tzw. pasującego klucza) wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. akt III KK 358/06, Legalis nr 80603).

Sąd uznał również, że M. S. (1), dokonując od października 2009 r. do lutego 2010 r. kradzieży z włamaniem pięciu samochodów i następnie sprzedając je P. S. (1), uczynił sobie z popełniania tych przestępstw stałe źródło dochodu, o którym mowa w art. 65 § 1 k.k.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego M. S. (1) za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1, 2, 3, 4, 14 części wstępnej wyroku, z których każdy wyczerpuje znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd uniewinnił M. S. (1) od czynów opisanych w punktach 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19 części wstępnej wyroku, kierując się przy tym uzasadnioną, niedającą się usunąć innymi źródłami dowodowymi, wątpliwością co do początku okresu, w którym M. S. (1) zaczął dokonywać kradzieży dla P. S. (1) i którą to wątpliwość rozstrzygnął na korzyść oskarżonego M. S. (1). Nie ulega bowiem wątpliwości, że M. S. (1) dostarczał kradzione przez siebie samochody P. S. (1), co wynika chociażby z faktu zatrzymania obu oskarżonych spotykających się w celu przekazania kradzionego auta. W pierwszych spontanicznych wyjaśnieniach w dniu 18 lutego 2010 r. (k. 229) P. S. (1) wskazał wyraźnie i jednoznacznie, że M. S. (1) zaczął kraść dla niego samochody po spotkaniu około września 2009 r. Uzasadnił przy tym, że nawiązanie współpracy z M. S. (1) było konieczne z uwagi na to, że jedni z lepszych złodziei, którzy kradli trudne samochody, tj. R. W. (4) i G. P. (1), z którymi dotychczas współpracował, „poszli siedzieć” i stracił dostawców. P. S. (1) utrzymywał tę wersję w początkowym stadium postępowania, później natomiast z nieznanymi przyczyn podczas przesłuchania w dniu 26 lipca 2010 r. oświadczył (k. 2556), iż pomylił się, gdyż M. S. (1) kradł dla niego samochody już w roku 2008. P. S. (1) nie wyjaśnił racjonalnie tej istotnej zmiany i kolejne ujawniane samochody przypisywał w swoich wyjaśnieniach M. S. (1). Jednocześnie P. S. (1) był jedyną osobą, która posiadała wiedzę o tym, od kogo pochodzą kradzione samochody. Pozostali współoskarżeni mieli o tym wiedzę dość ogólnikową, głównie zasłyszaną. Powstała zatem niedająca się usunąć wątpliwość co do sprawstwa M. S. (1) odnośnie do kradzieży z włamaniem dokonywanych przed wrześniem 2009r., którą Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonego i uniewinnił M. S. (1) od czynów popełnionych: **(5)** w dniu 25/26 lutego 2009 r., **(6)** w dniu 14 kwietnia 2009 r., **(7)** 18 maja 2009 r., **(8)** w dniu 13/14 maja 2009 r., **(9)** w dniu 10 marca 2009 r., **(10)** w dniu 17 lutego 2009 r., **(11)** w dniu 14/15 marca 2009 r., **(12)** w dniu 20/21 lutego 2008 r., **(13)** w dniu 28 marca 2009 r., **(15)** w dniu 16/17 lipca 2009 r., **(16)** w dniu 26/27 maja 2009 r., **(17)** w dniu 16/17 czerwca 2009 r., **(18)** w dniu 14 czerwca 2009 r., **(19)** w dniu 16/17 czerwca 2009r.

Ad. P. S. (1)

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego P. S. (1) w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach od 20 do 65 części wstępnej wyroku.

(20) P. S. (1) (k. 229-230) wyjaśnił, że w dniu 17 lutego 2010 r. umówił się z M. S. (1) na stacji benzynowej, aby odebrać od niego V. (...) o nr rej. (...). Obaj oskarżeni zostali zatrzymani na stacji paliw w miejscowości B., tam też ujawniono przedmiotowy samochód (k. 111-112) i udaremniono dokonanie transakcji.

(21) Oskarżony P. S. (1) (k. 1869) rozpoznał okazany mu samochód S. (...) o nr rej. (...) jako kupiony jesienią 2009 r. od M. S. (1) za ok. 2.000-2.500 złotych. Wyjaśnił też, że przedmiotowy samochód zbył K. O., który później długo czekał na odpowiednią dokumentację pochodzącą z innego rozbitego samochodu. K. O. (k. 1873v, 1875) także rozpoznał ww. samochód, stwierdzając, że kupił go od P. S. (1) w listopadzie 2009 r. i zmienił w nim tylko silnik, który pochodzi z legalnie nabytego, rozbitego auta. Zgodnie natomiast z opinią mechanoskopijną (k. 533-535, 804-805) oraz aktami dot. kradzieży (k. 1006-1022) samochód ten był wcześniej zarejestrowany pod nr (...) i został skradziony w dniu 14 listopada 2009 r. na szkodę (...) Sp. z o.o. M. S. (1) przyznał się do dokonania kradzieży z włamaniem (k. 222-223, 279-281).

(22) P. S. (1) (k. 1869v) rozpoznał okazany mu samochód S. (...) o nr rej. (...) jako kupiony w grudniu 2009 r. od M. S. (1) za 2.000-2.500 zł, a który następnie sprzedał M. S. (4) za ok. 3.000 zł. K. O. również rozpoznał samochód i potwierdził, że jeździł nim M. S. (5), który sam go naprawił (k. 1874v). Zgodnie natomiast z opinią mechanoskopijną (k. 1996-2000) oraz dokumentacją sprawy 3Ds.721/10/II (...) 988/09 (k. 2527-2546) samochód ten był wcześniej zarejestrowany pod nr (...) i został skradziony w dniu 2 grudnia 2009 r. na szkodę L. K..

(23) Oskarżony P. S. (1) wyjaśnił (k. 1042-1043), że jednym z pojazdów pochodzących z kradzieży, które kupił, a następnie odsprzedał M. Z. (1), był trzydrzwiowy V. (...). Był to charakterystyczny pojazd dziwnego koloru „ni to niebieskiego, ni zielonego”, miał też kratkę z tyłu, klimatyzację climatronic, aluminiowe felgi i 6 biegów. W aucie została wstawiona następnie cała ćwiartka wraz z polem numerowym z innego rozbitego auta. Później poruszał się nim T. Z.. Ponadto P. S. (1) wyjaśnił, że T. Z. oglądał ten samochód, ale nie miał pieniędzy, więc zapłacił mu M. Z. (1). Po okazaniu fotografii P. S. (1) rozpoznał na niej WV Golf IV o nr rej. (...) (k. 4765). M. Z. (1) przyznał się, że nabył od P. S. (1) samochód V. (...) o nr rej. (...) (k. 9814), zaś w toku przeszukania położonego przy ul. (...) w (...) garażu użytkowanego przez M. Z. (1) zabezpieczono m.in. sterownik o numerze (...) (k. 153-155) pochodzący z samochodu V. (...) o nr rej. (...) o nr VIN (...) (k. 2421-2426, 2988-2989), skradzionego w dniu 14 kwietnia 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę (...) S.A. (k. 3578-3593).

(24) P. S. (1) przyznał się również do nabycia (...)9 (...) o nr rej (...) skradzionego w dniu 18 maja 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę A. C., które następnie zbył M. Z. (1). Jak wynika z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej - V. (...) o nr rej. (...) (k. 4431-4435) karoseria składa się z dwóch różnych pojazdów. Mianowicie na niektórych jej elementach znajdują się oznakowania pochodzące z samochodu o nr VIN (...) skradzionego na szkodę A. C. samochodu o nr rej. (...). Dokumenty rejestracyjne V. (...) o nr rej. (...) (k. 662-673) wskazują, że przedmiotowy pojazd został nabyty przez M. W. w Szwecji, następnie został sprowadzony i zarejestrowany pod nr (...), po czym na podstawie umowy z dnia 15 listopada 2009 r. sprzedany B. B., który zarejestrował go pod nr (...). Ponadto treść opinii z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 4783-4786) również wskazuje, że jest to pojazd złożony z różnych samochodów, z czego jeden z nich to samochód o nr VIN (...), o czym świadczą spoiny spawalnicze oraz oznakowania bocznych poduszek powietrznych w przednich fotelach kierowcy i pasażera. P. S. (1) w trakcie okazania auta V. (...) nr rej. (...) wyjaśnił (k. 1869), że kupił go od P. i W. za ok. 3000 zł. Pokrzywdzona A. C. rozpoznała jako swoje kolejno przedstawione pojazdy. Samochód (...) (k. 2285-2289) poznała po felgach, kołach, radioodtwarzaczu na kasety, desce rozdzielczej i po siedziiskach, zaś samochód (...) (k. 4453-4455) po charakterystycznych cechach w postaci m.in. rysy na tylnym zderzaku.

(25) Oskarżony P. S. (1) (k. 1867v.) w toku okazania rozpoznał samochód S. o nr rej.(...) jako ten, który dostarczył M. Z. (1). P. S. (1) wyjaśnił także (k. 2557), że kupił auto od G. P. (1). Następnie samochodem tym udał się do M. Z. (1), który go przerobił a później nim jeździł. M. Z. (1) przyznał się do nabycia przedmiotowego auta od P. S. (1) (k. 9814). Opinia mechanoskopijna pojazdu S. o nr rej.(...) wskazuje, że nadwozie nie jest jednolitą konstrukcją fabryczną, gdzie przednia część nadwozia pochodzi z innego samochodu tej samej marki (k. 1558-1560). Na podstawie ustalonego

przez biegłego numeru produkcyjnego silnika ustalono (k. 1741), że pierwotne oznaczenie auta jest przypisane do samochodu S. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 18 sierpnia 2009 r. na szkodę M. Z. (3).

(26) Kolejnym zakupionym przez P. S. (1) samochodem (k. 583v, 2558), pochodzącym z kradzieży, było A. (...) o numerze rej. (...). (...) to stało u G., zaś K. O. wstawił w nim pole numerowe wycięte z innego samochodu. K. O. rozpoznał okazany mu samochód A. (...) o nr rej. (...) i wyjaśnił (k. 2504), że został on mu dostarczony przez P. S. (1). K. O. przyznał też, że wspawał numer VIN. Jak wynika z dokumentarnego materiału dowodowego w postaci opinii mechanoskopijnej A. (...) (k.2271-2274) oraz informacji C. (...) (k. 2278), pojazd ten to w rzeczywistości A. (...) o nr (...) pochodzący z kradzieży z włamaniem na szkodę H. U. dokonanej w dniu 13/14 maja 2009 r., w którym to wspawano element karoserii z numerem VIN (...) pochodzący z pojazdu tej samej marki o nr rej. (...).

(27) P. S. (1) (k. 2558) przyznał się do nabycia od G. P. (1) skradzionego w dniu 9 maja 2009 r. na szkodę R. F. samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). Wyjaśnił też, że w samochodzie tym znajdował się telefon komórkowy, który wziął K. O.. K. O. (k. 1055) wyjaśnił z kolei, że w jednym z samochodów przechowywanych przez P. S. (1) na posesji G. znalazł telefon komórkowy, który przekazał D. D.. D. D. (k. 1216-1217) potwierdził tę wersję i wydał telefon komórkowy marki N. o nr (...) (k. 1220), poszukiwany do sprawy KW 5441/05 (k. 1295). Ponadto świadek R. F. (k. 1827v) rozpoznał okazany mu telefon.

(28) Jednocześnie P. S. (1) (k.2558) przyznał, że nabył V. (...) o numerze rej. (...), skradziony w dniu 10 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę Ł. M. (1). Samochód ten przerabiał K. O.. P. S. (1) wyjaśnił też (k. 868), że kupił uszkodzony V. (...) o numerze rej. (...) i po naprawieniu sprzedał A. P. (1), która zarejestrowała pojazd pod nr (...) (k. 91, 682-689, 988). Jednocześnie z dokumentarnego materiału dowodowego w postaci dokumentacji samochodu V. (...) o numerze rej. (...) (k. 591, 682-689, 988), opinii mechanoskopijnej (k. 2264-2266), odpowiedzi C. (...) (k. 2415) i notatki z ustaleń (k. 2436) wynika, że w pojeździe V. (...) o numerze rej. (...) w drzwiach przednich oraz tylnych prawych występują nośniki informacji zawierające numer PKN (...), który przypisany jest do samochodu marki V. (...) o numerze rej. (...).

(29) Po okazaniu samochodu A. (...) P. S. (1) wyjaśnił (k. 1868v), że identyczne auto dostarczył K. O.. Pochodziło ono z kradzieży popełnionej przez P. i W.. Okazany samochód różnił się jedynie elementami wyposażenia. K. O. wyjaśnił (k. 1056-1057), że do naprawy A. (...) użył części dostarczonych mu przez P. S. (1), był to cały samochód, ale rozłożony na części. K. O. po okazaniu mu przedmiotowego samochodu wyjaśnił (k. 1874), że jest to jego samochód, który sprowadził z Niemiec. Części do naprawy dostarczył mu P. S. (1), który przywiózł praktycznie cały samochód. K. O. wykorzystał praktycznie wszystkie części, zaś pogiete elementy karoserii wyrzucił. Natomiast opinia mechanoskopijna A. (...) o numerze rej. (...) (k. 1959-1961) w zestawieniu z dokumentacją akt sprawy dot. kradzieży auta A. (...) o numerze rej. (...) (k. 3540-3550) wskazuje, że pierwotne numery identyfikacyjne są przypisane do samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 17 lutego 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę A. R..

(30) P. S. (1) rozpoznał także okazane mu auto A. (...) o numerze rej. (...) i wyjaśnił (k. 1869v – 1870), że kupił je za 3000 zł od P. a następnie sprzedał je R. K. (1). R. K. (1) kupił „anglika” pod ten samochód. K. O. w toku eksperymetu procesowego (k. 877-879) wskazał posesję R. K. (1) i wyjaśnił, że osoba ta jest właścicielem samochodu A. (...) pochodzącego z kradzieży. Pojazd ten został zalegalizowany na podstawie dokumentów i wycinka blachy z numerem VIN z pojazdu sprowadzonego z Anglii. Przeróbek dokonali M. S. (5) oraz R. K. (1). K. O. podczas okazania A. (...) o numerze rej. (...) wyjaśnił również (k. 1875), że samochód ten należy do R. K. (1), który kupił go od (...). Opinia mechanoskopijna A. (...) o numerze rej. (...) (k. 1991-1993) oraz dokumentacja akt kradzieżowych A. (...) o numerze rej. (...) (k. 3646-3672) wskazuje, że pierwotne numery identyfikacyjne są przypisane do samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 15 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę A. Z. (1).

(31, 58, 62) P. S. (1) (k. 1870) wyjaśnił, że samochód V. (...) o nr. rej (...) należy do niego. Kupił go od M. S. (1) i zarejestrował na nazwisko M. S. (4). Nie wie, kto przerabiał samochód. K. O. naprawiał jedynie nagrzewnicę. K. O. (k. 1875) rozpoznał samochód V. (...) o nr. rej (...) jako należący do P. S. (1) i przyznał, że naprawiał w nim nagrzewnicę. O ile w sprawie brak jest dowodów pozwalających na ustalenie osoby, która dokonała przeróbek auta z

wykorzystaniem części: V. (...) o nr. rej (...) - skradzionego w dniu 25/26 lutego 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę Z. Y. i Z. B. Y. oraz radia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) – skradzionego w dniu 26/27 czerwca 2008 r. w W. przy ul. (...) na szkodę M. K. (1), o tyle dokumentacja w postaci opinii mechanoskopijnej (k. 1732-1737) oraz notatki (k. 5009) jednoznacznie wskazuje, że w samochodzie V. (...) o nr. rej (...) zamontowano radio oraz przednie drzwi z ww. skradzionych aut. P. S. (1) oraz K. O. zgodnie stwierdzili, że samochód V. (...) o nr. rej (...) należał do P. S. (1). Ponadto P. S. (1) (k. 2558) wskazał, że „może być tak, że w tym samochodzie, po zakupie wymieniano radio u K. i może to radio pochodziło z kradzionego samochodu”, natomiast w toku kolejnego przesłuchania stwierdził, że jednak wymieniał radio (k. 5069). Wyjaśnienia w zakresie samochodu (...) Sąd uznał za niewiarygodne również ze względu na brak wewnętrznej logiki. Mianowicie P. S. (1) wyjaśnił, że kupił samochód od M. S. (1), myśląc, że jest w pełni legalny. Tymczasem kupował od osoby, co do której miał wiedzę, że zajmuje się kradzieżami samochodów. Tym samym Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w omawianym zakresie za niewiarygodne i ustalił, że P. S. (1) nabył pochodzące z kradzieży z włamaniem samochodu V. (...) o nr. rej (...) oraz V. (...) o nr. rej (...), które zostały wykorzystane do naprawy samochodu marki V. (...) o nr. rej (...), zarejestrowanego następnie pod nr (...). P. S. (1) wyjaśnił ponadto (k. 2558), że zarejestrował samochód na nazwisko M. S. (4). Oskarżony chciał w ten sposób uniknąć zainteresowania ze strony Urzędu Skarbowego. Jednocześnie pożyczal samochód bratu, gdy ten wyjeżdżał za granicę. Przesłuchiwany na rozprawie głównej M. S. (4) (k. 8274) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zarejestrował auto na prośbę P. S. (1).

(32, 37, 61, 65) Opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki V. (...) o nr. rej. (...) (k. 1526-1528) w zestawieniu z ustaleniami dotyczącymi pochodzenia części pojazdu (k. 1831) wskazuje m.in., że oznaczenie numerowe nadwozia nie jest fabrycznie przynależne do tego auta. Nadto zamontowana w tym pojeździe deska rozdzielcza wraz ze sterownikiem poduszki pochodzi z V. (...) skradzionego w dniu 4/5 czerwca 2008 r. w W. przy ul (...) na szkodę K. Z., zaś radioodtworacz pochodzi z V. (...) skradzionego w dniu 18 maja 2008 r. w W. przy ul. (...) na szkodę S. Ł.. W toku okazania K. Z. rozpoznał po cechach charakterystycznych V. (...) o nr. rej. (...) jako należący do niego (k. 1975-1976), zaś S. Ł. rozpoznał radioodtworacz oraz alufegi (k. 2064-2065). Odnośnie samochodu V. (...) o nr. rej. (...) ((...)) P. S. (1) wyjaśnił (k. 1868v, 2559), że był to pojazd od P. i pod ten model kupił rozbite auto z dokumentami. K. O. wspawał tylko kawałek karoserii z numerem VIN. Samochodem jeździł P. S. (1), mimo że był zarejestrowany na Z. S. (1). Nadto P. S. (1) wyjaśnił, że sprzedał samochód I. B. (1). Z. S. (1) nie było przy transakcji i nie pamięta, kto podpisał się jako sprzedający. Z kolei K. O. (k. 1874-1874v) rozpoznał auto jako należące do I. B. (1), która była u niego z P. S. (1). Wskazał również, że wstawił w tym aucie numer VIN. Natomiast odnośnie samochodu V. (...) P. S. (1) wyjaśnił (k. 2559), że jeśli chodzi o wiśniowego sedana to na pewno robił go K. O., natomiast on zarejestrował go na nazwisko K. B. (1). Jednocześnie K. O. (k. 1466) wyjaśnił, że bordowy sedan z jasną tapicerką P. S. (1) zarejestrował na swojego teścia B. S. (1). Uprzednio natomiast był on zarejestrowany na K. B. (1). K. O. wyjaśnił, że nie wykonywał zamiany VIN, natomiast naprawiał go po kolizji, jaką miał nim P. S. (1). K. B. (1) wyjaśnił (k. 4883-4884), że P. S. (1) zaproponował mu zarejestrowanie na swoje nazwisko samochodu osobowego V. (...), przywiezionego z Anglii, za co miał otrzymać pieniądze i będzie mógł korzystać z pojazdu przez 3 miesiące. K. B. (1) zgodził się i pojechali razem do Wydziału Komunikacji. P. S. (1) miał wszystkie dokumenty samochodu już wypisane i podpisane. K. B. (1) podpisał wniosek. Później P. S. (1) odwiózł go do domu. K. B. (1) wyjaśnił też, że nigdy nie widział samochodu, a P. S. (1) mu nie zapłacił, obiecując, że zrobi to przy sprzedaży auta.

(33, 34, 35) K. O. wyjaśnił, że dokonywał przeróbek i napraw samochodów marki V. (...) sprowadzanych przez P. S. (1) (k. 1052-1060). Rozpoznał okazany mu samochód V. (...) (k. 1874v-1875), wskazując, że jest to samochód M. S. (3). Nie pamięta dokładnej daty, ale naprawiał go w 2009 r., wstawił w nim też ćwiartkę VIN. Kradziony samochód, który posłużył do dokonania przeróbek przyprowadził P. S. (1). (...) miał wypadek samochodem V. (...), dlatego K. O. go przerabiał. P. S. (1) (k. 1869-1869v) rozpoznał okazany mu samochód V. (...), wskazując, że należy do jego brata M. S. (3). P. S. (1) kupił go uszkodzonego na giełdzie. Później oskarżony miał tym samochodem wypadek, więc oddał go do naprawy K. O.. Części dostarczył z takiego samego auta kradzionego przez (...) na początku 2009 r. Samochód ten stał jakiś miesiąc u K. O.. Dopiero później P. S. (1) znalazł taki sam kradziony. Naprawa zajęła K. O. dwa miesiące. P. S. (1) wyjaśnił ponadto (k. 2559), że pierwszej naprawy po zakupieniu V. (...) dokonał R. O. (2). Niezbędne części (maskę, zderzak, przód) załatwił P. S. (1). Oskarżony wyjaśnił, że kupił je na giełdzie w S.. Późniejszej naprawy, po

wypadku, dokonał K. O. z wykorzystaniem części pochodzących z kradzionego pojazdu, który P. S. (1) miał uzyskać od M. S. (1). Ponadto jak wynika z notatki na podstawie opinii mechanoskopijnej (k. 2118-2122) w pojeździe V. (...) zostały zamontowane: silnik pochodzący z V. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 27/28 marca 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę B. M. (1), prawe przednie drzwi z V. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 18 października 2007 r. w W. przy ul. (...) na szkodę R. O. (1) oraz tapicerka tylnych lewych drzwi i prawe tylne drzwi z V. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 7 grudnia 2009 przy CH J. przy ul. (...) na szkodę P. K. (1). Mając na uwadze powyższe i okoliczność, że zarówno K. O. jak i P. S. (5) wskazali, że napraw dokonano z wykorzystaniem części pochodzących z kradzionych pojazdów a także części, które dostarczył P. S. (1), Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia P. S. (1), w których nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(36) Zgodnie z wyjaśnieniami P. S. (1) kupił on przedmiotowy samochód od dwóch mężczyzn za 4000 zł, bo wiedział, że S. W. jest zainteresowany takim autem. Okoliczności transakcji, które przedstawił (k. 1452, 1870, 6070) cena i sposób jej przeprowadzenia, stawiają w niewiarygodnym świetle depozycje P. S. (1), jakoby auto nie pochodziło z kradzieży, w szczególności, że sam oskarżony w tych samych wyjaśnieniach potwierdza, że koniecznym było zalegalizowanie samochodu. Następnie P. S. (1) zbył samochód S. W. za cenę 5200 zł. Uprzedził go również o konieczności przerobienia auta. Wersję przedstawioną przez P. S. (1) potwierdzają wyjaśnienia K. O. (k. 1269-1270, 1875). Według nich K. O. przerobił auto na zlecenie S. W. w garażu znajdującym się na jego posesji. S. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a jedynie do podpisania się nazwiskiem żony na dokumencie. Nadto wyjaśniał, że samochód ten stał u niego w garażu kilka miesięcy jako zastaw pod dług P. S. (5). Wobec zgodnych depozycji K. O. i P. S. (1) oraz braku logiki w wersji zdarzeń przedstawionej przez S. W., Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego. Nadto opinia mechanoskopijna (k. 2035-2038) samochodu B. o nr rej. (...) wskazuje, że w rzeczywistości jest to pojazd o nr rej. (...) skradziony w dniu 12 czerwca 2009 r. w Z. przy ul. (...) na szkodę G. Bank.

(38) Opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki V. (...) (k. 3272-3277) w zestawieniu z ustaleniami dotyczącymi pochodzenia części pojazdu (k. 3901, 3902) wskazuje, że karoseria ma ślady niefabrycznego montażu i składa się z co najmniej dwóch obszernych fragmentów, z czego z jednego zostały usunięte nośniki. W drzwiach przednich ujawniono PKN 16 4 059 pochodzący z V. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 20/21 maja 2008 r. w W. przy ul. (...) na szkodę K. K. (2). Pokrzywdzony K. K. (2) (k. 3923-3924) rozpoznał okazany mu samochód V. (...) po kolorze, tapicerce, charakterystycznych nakładkach, rysie po kradzieży radia, podłokietniku, kole zapasowym, wskazując jednocześnie, że nie zgadza się silnik. P. S. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaś M. Z. (1) przesłuchiwany na rozprawie wyjaśnił, że kupił auto V. (...) o nr rej. (...) od P. S. (1), a następnie je przerobił (k. 9813-9816).

(41) P. S. (1) rozpoznał samochód S. (...) o numerze rej. (...) jako należący do M. S. (3). Wyjaśnił, że został on przerobiony przez R. O. (2) z użyciem części kradzionego pojazdu, który P. S. (1) kupił od M. S. (8) w 2008 r. Nadto opinia mechanoskopijna dot. S. (...) (k. 2600-2602) wskazuje, że przedmiotowy samochód nie jest jednolitą konstrukcją, gdzie przednia część połączona jest z częścią pochodzącą z innego pojazdu. Oznaczenia silnika pochodzą z pojazdu S. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 20/21 lutego 2008 r. w W. przy ul. (...) na szkodę P. W. (1).

(42) P. S. (1) (k. 2506v, 2508) rozpoznał także okazany mu samochód S. (...) i wyjaśnił, że autem tym poruszał się M. Z. (1), który sam dokonał naprawy z części zamiennych pochodzących z samochodu tej samej marki, który P. S. (1) przyprowadził na początku 2009 roku M. S. (5). Był to kradziony samochód, który kupił od M. S. (1) za 2200 zł, był koloru niebieskiego. Nadto wyjaśnił, że wie, iż samochód ten był zarejestrowany na R. W. (2), gdyż pomagał mu w rejestracji tego samochodu. M. Z. (1) wyjaśnił, że kupił przedmiotowy samochód od P. S. (1) (k. 9814-9816). Nadto opinia mechanoskopijna (k. 2960-2963) potwierdza, że pojazd zawiera oznaczenia właściwe dla samochodu S. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 29 października 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę A. S. (3).

(43) Okazany pojazd V. (...) P. S. (1) również rozpoznał i wyjaśnił (k. 2507), że osobiście go użytkował i zajął się również jego legalizacją. W 2009 r. nabył rozbite auto, a następnie kupił od M. S. (1) samochód tej samej marki. Samochód został zdemontowany przez P. B.. Części zamienne posłużyły do naprawy tego samochodu. Naprawą zajął się K. O.. Samochód po legalizacji oskarżony sprzedał J. C. (1). P. S. (1) wyjaśnił również (k. 5070), że to on rejestrował samochód

w wydziale komunikacji, ale nie podrobił podpisu C. na dokumentach. J. C. (1) był obecny dopiero przy odbiorze dowodu rejestracyjnego i wtedy się podpisywał. Również K. O. rozpoznał okazany mu pojazd V. (...) i potwierdził (k. 2503) wersję zdarzeń przedstawioną przez P. S. (1) w zakresie przeróbek dokonanych w samochodzie i jego sprzedaży osobie z W.. Opinia mechanoskopijna dotycząca V. (...) (k. 3385-3391) wskazuje, że część tylna oraz silnik pochodzą z pojazdu V. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 16/17 lipca 2009 r. w W. z parkingu przy ul. (...). Piasków 3 na szkodę I. U. i M. U.. Nie ulega również wątpliwości w kontekście opinii z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6285-6301), że dokument w postaci umowy kupna sprzedaży pojazdu mechanicznego z dnia 11.10.2009r., był dokumentem, na którym podrobiono podpis J. C. (1). Nadto zasady logiki wskazują jednoznacznie, że P. S. (1) musiał wiedzieć o tej okoliczności - jako faktyczny właściciel pojazdu, rejestrowanego na nazwisko J. C. (1) oraz osoba, która dostarczyła legalizujące dokumenty.

(44, 64) P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki C. (...) (k. 4252-4254) w zestawieniu z odpowiedzią producenta dotyczącą pojazdu i części (k. 3949, 4176) wskazuje, że C. (...) o nr rej. (...) składa się z co najmniej dwóch obszernych części. Nadto poduszka pasażera była fabrycznie zamontowana w C. (...) o nr VIN (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 07/08 listopada 2007 r. w W. przy ul. (...) na szkodę do B. K. (1). Nadto sama pokrzywdzona w toku okazania jej auta ujawniła wewnątrz tusz, który wozila ze sobą. S. S. (1) wyjaśnił (k. 5648), że P. S. (1) zapytał się go, czy może na siebie zarejestrować samochód. Miał za to dać S. S. (1) 100 złotych. S. S. (1) nie pytał się o pochodzenie auta, nie obchodziło go to. Nie wie również, co się później działo z samochodem.

(45, 46) Opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki V. (...) (k. 4714-4715) w zestawieniu z ustaleniami dotyczącymi pochodzenia części pojazdu (k. 3956, 3965-3970) wskazuje, że ujawniony w przedmiotowym aucie wycięto fragment przegrody czołowej z pierwotnym numerem VIN i w to miejsce wstawiono element oznaczony VIN (...), zaś ujawniony w pojeździe PKN (...) pochodzi z samochodu V. (...) o nr rej. (...), skradzionego w dniu 11-14 sierpnia 2008 r. w W. przy ul. (...) na szkodę S. D.. Pokrzywdzony, któremu okazano auto, rozpoznał je (k. 3959-3960, 3962-3964). Z kolei opinia mechanoskopijna pojazdu V. (...) (k. 4261 – 4264) wskazuje, że pole numerowe nadwozia zostało wycięte i w to miejsce wstawiono fragment z aktualnym oznaczeniem VIN, zaś ujawnione oznaczenia podzespołów wskazują, iż fabrycznie były one zamontowane w samochodzie V. (...) o nr rej. (...) skradzionym w dniu 13 sierpnia 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę M. L.. K. K. (3) (k. 5501-5504, 8830-8831) zeznała, że kupiła od P. S. (1) samochód V. (...) oraz V. (...). Pojazdy te następnie odsprzedała, co potwierdzają ujawnione w sprawie dokumenty (k. 2875-2885, 3095-3102). Wobec jasnych i szczegółowych zeznań K. K. (3) Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. S. (1) w zakresie, w jakim zaprzeczał, że sprzedał kradzione pojazdy ww. świadkowi. Sąd miał na uwadze okoliczność, iż w toku dalszego postępowania przygotowawczego oskarżony mógł nie chcieć obciążać osób mu bliskich, bowiem K. K. (3) była konkubina M. S. (3) (bratanka oskarżonego). Na rozprawie głównej oskarżony P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

(47, 48, 49, 50) Zgromadzona w sprawie dokumentacja w postaci teczki pojazdu V. (...) (k. 3182-3191), notatki z ustaleń części V. (...) (k. 3987-3988) oraz opinii mechanoskopijnej V. (...) (k. 4265-4269) jednoznacznie wskazuje, że pojazd ten został przerobiony z wykorzystaniem elementów samochodów: V. (...) o nr rej (...) - skradzionego w dniu 20/21 kwietnia 2007 r. z garażu podziemnego przy ul. (...) w P. na szkodę J. B. (1), V. (...) o nr rej. (...) – skradzionego w dniu 1/2 maja 2007 r. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. na szkodę A. K. (1), V. (...) o nr rej. (...) – skradzionego w dniu 16/17 czerwca 2007 r. w G. na szkodę (...) Bank S.A. oraz V. (...) o nr rej (...) – skradzionego w dniu 16/17 czerwca 2007 r. z parkingu przy ul. (...) w W.. Jak zeznał M. Z. (2) (k. 3126v-3127) pojazd V. (...) (następnie zarejestrowany pod nr (...)) był przez niego widziany w K. na parkingu firmy (poprzedniego właściciela) i miał widoczne uszkodzenia błotnika po lewej stronie, drzwi i słupka. W momencie nabycia samochód V. (...) nie posiadał żadnych widocznych uszkodzeń. P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

(51, 63) P. S. (1) wyjaśnił (k. 4801), że samochód V. (...) nr rej. (...) kupił za kwotę ok. 2500 zł. Później samochód ten był przyprowadzony do W. G., gdzie został przez niego zdemontowany. Następnie P. S. (1) wspólnie z K. O. przewiózł do jego warsztatu części, gdzie zostały wykorzystane do naprawy legalnego Golfa IV należącego do oskarżonego. Po naprawie P. S. (1) poprosił kolegę P. B., aby ten zarejestrował pojazd na siebie. P. B. dostał za rejestrację auta kwotę

600 zł. Następnie P. S. (1) sprzedał samochód swojemu koledze A. Z. (2) za kwotę około 20.000 złotych. Zgodnie z opinią mechnoskopijną (k. 3894-3896) w pojeździe V. (...) znajdują się elementy pochodzące z samochodu V. (...) nr rej. (...) skradzionego w dniu 26/27 maja 2009 r. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. na szkodę M. C.. Zeznania świadków J. Z. (2) (k. 3765-3766) oraz A. Z. (2) (k. 3770-3773) potwierdzają wersję zdarzeń przedstawioną przez P. S. (1). P. S. (1) przyznał (k. 4801, 6464-6465), że nakłonił P. B. do zarejestrowania na siebie samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). P. B. wyjaśnił (k. 5401), że P. S. (1) poprosił go o zarejestrowanie samochodu V. (...), na co się zgodził. P. B. oświadczył nadto, że nie był właścicielem tego pojazdu, nigdy go nie użytkował i nie wie, co się z nim stało. Dowód w postaci teczki pojazdu V. (...) (k. 2916-2928) potwierdza okoliczności wskazane w depozycjach P. S. (1) i P. B..

(52) Oskarżony J. W. (k. 4623-4625, 5361-5362) wyjaśnił, że M. W. przyjechał do niego ze starszym kolegą i poprosił, aby zarejestrował na siebie samochód, z uwagi na obawy związane z egzekucją komorniczą. Oskarżony zgodził się. Wówczas M. W. dał mu wypełnioną umowę kupna sprzedaży do podpisania. Mimo że J. W. na rozprawie głównej nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, to jednocześnie oskarżony nie negował okoliczności czynu polegającego na zarejestrowaniu cudzego pojazdu na swoje nazwisko. Natomiast P. S. (1) (k. 6464-6465) przyznał, że wspólnie z M. W. nakłonił J. W. do zarejestrowania samochodu marki V. (...) ((...)) na jego nazwisko.

(53, 54) P. S. (1) wyjaśnił (k. 4800-4801), że samochód V. (...) nr rej (...), skradziony w dniu 16/17 czerwca 2009 r. z parkingu przy ul. (...) w W., kupił za ok. 3000 zł w sierpniu 2009 r. Następnie sprzedał go bezpośrednio K. O.. P. S. (1) wyjaśnił również (k. 4800-4801), że samochód V. (...), skradziony w dniu 14 czerwca 2009 r. z ul. (...) w W. na szkodę P. S. (2), kupił za ok. 2500 zł latem 2009 r. Następnie został on zdemontowany na posesji W. G. przez niego i K. O.. Później części pochodzące ze zdemontowanego samochodu zostały przewiezione do K. O.. K. O. wyjaśnił z kolei (k.1052-1060), że brał od P. S. (1) samochody, które przeznaczał na części do bieżących napraw. Samochody te były w całości i miały wycięte numery VIN. Otrzymywał je w rozliczeniu po ok. 3000 zł za sztukę.

(55) P. S. (1) wyjaśnił (k. 4801), że samochód marki V. (...) o nr rej. (...) koloru czarny metalik przekazał w całości M. Z. (1). Był to samochód pięciordzwiowy, Diesel 1,9, który kupił od (...) za kwotę ok. 2.500 zł latem 2009 r. Ponadto w wyniku przeszukania warsztatu użytkowanego przez M. Z. (1) ujawniono sterownik samochodowy pochodzący z samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), skradzionego w dniu 16/17 czerwca 2009 r. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. na szkodę J. G..

(56) P. S. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu (k. 8279-8280). K. O. (k. 3858) wyjaśnił w charakterze podejrzanego, że P. S. (1) (...) przyprowadził mu ten samochód na podwórko. A. M. (1) zainteresował się autem, więc K. O. mu je polecił a później pośredniczył w sprzedaży. P. S. (1) sporządził wszystkie umowy. A. M. (1) zeznał (k. 3374-3376), że K. O. odebrał pieniądze i dał egzemplarz umowy już podpisany przez właściciela. W czasie sprzedaży samochód miał tablice rejestracyjne (...). Opinia z przeprowadzonych badań mechnoskopijnych pojazdu marki S. (...) z dnia 30.12.2010r (k. 4193-4196) w zestawieniu z ustaleniami dotyczącymi pochodzenia części pojazdu (k. 4197, 4347) wskazuje, że ujawniony w przedmiotowym aucie zamontowano silnik o numerze (...) fabrycznie zamontowany w samochodzie marki S. (...) o nr (...) skradzionego w dniu 17/18 września 2009 r. z ul. (...) w W. na szkodę (...) S.A.

(57, 60) P. S. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów (k. 8279-8280). D. S. (1) (k. 6178) wyjaśnił, że zarejestrował samochód na swoje nazwisko na prośbę P. S. (1), który tłumaczył, że nie może zarejestrować więcej samochodów na swoje nazwisko, bo „przyczepi się” do niego Urząd Skarbowy. D. S. (1) nie widział nawet tego samochodu, podpisał tylko dokumenty w ramach rodzinnej przysługi. Ponadto jak wynika z zeznań D. S. (2), mimo że na umowie sprzedaży figurowało nazwisko D. S. (1), to nie uczestniczył on w transakcji, zaś świadek ten dał pieniądze i odebrał samochód V. (...) o nr. rej (...) od T. N.. Dokumentacja w postaci opinii mechnoskopijnej (k. 4778-4781) oraz notatki (k. 5518, 5519) jednoznacznie wskazuje, że w samochodzie V. (...) o nr. rej (...) na kurtynie bocznej prawej oraz kurtynie bocznej lewej znajdują się oznaczenia właściwe dla pojazdu V. (...) o nr rej. (...) **228** skradzionego w dniu 31 sierpnia 2006 r. na szkodę G. S..

(59) P. S. (1) przyznał (k. 4673-4674, 6464-6465), że naklonił B. S. (1) do zarejestrowania na siebie samochodu marki S. (...) (...). Wyjaśnił (k. 4673-4674), że dokonał wszystkich opłat a B. S. (1) zgodził się to auto zarejestrować, niemniej pojazd ten należał w 100% do P. S. (1).

(39) P. S. (1) (k. 1500-1501) jak i D. K. (1) (k. 4631-4633) zgodnie wyjaśnili co do okoliczności wyłudzenia odszkodowania z (...) S.A. Ich depozycje pokrywają się ze sobą, zaś udział i rola oskarżonego P. S. (1) zarówno w planowaniu jak i w realizacji przestępczego zamiaru nie budzi wątpliwości. Nadto P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(40) W wyniku przeszukania mieszkania P. S. (1) w G. przy ul. (...) (k. 63-65) ujawniono między innymi dowód osobisty (...) na nazwisko S. R.. P. S. (1) (k. 5070) wyjaśnił, że rozmawiał ze S. R. o zarejestrowaniu jakiegoś auta na jego nazwisko, on się zgodził i udostępnił mu swój dowód. S. R. (k. 3880) zeznał, że sądził, iż dowód osobisty zgubił, więc wyrobił nowy. Z kolei M. M. (1) (k. 5936) zeznała, że jej ojciec S. R. zgubił dowód w czasie, gdy nadużywał alkoholu i zgłosił to w KP w M..

Mając na uwadze, że postępowanie dowodowe nie wykazało winy M. S. (1) co do czynów 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, Sąd ustalił, że w zakresie czynów zarzucanych P. S. (1) i opisanych w punktach 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31, 34, 41, 43, 51, 53, 54, 55, oskarżony nabył przedmiotowe samochody osobowe od nieustalonej osoby. Ponadto w zakresie czynu opisanego w punkcie 46 Sąd ustalił, że kradzież z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) została dokonana na szkodę M. L..

Sąd uznał również, że P. S. (1), dokonując od sierpnia 2006 r. do lutego 2010 r. nabycia lub usiłowania nabycia pojazdów, co do których wiedział, że pochodzą z kradzieży z włamaniem, uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, o którym mowa w art. 65 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 291 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego P. S. (1) za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58 części wstępnej wyroku, z których każdy wyczerpuje znamiona występkę z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., zaś w zakresie czynu z punktu 20, gdzie nie doszło do dokonania, za winnego usiłowania paserstwa, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada między innymi ten, kto podrobiony lub przerobiony dokument używa jako autentyczny. W zakresie czynu z punktu 43 części wstępnej wyroku postępowanie dowodowe wykazało, że P. S. (1) nie tylko nabył pochodzący z przestępstwa samochód osobowy, ale też, dokonując jego rejestracji posłużył się dokumentem, co do którego miał wiedzę, że widnieje na nim podrobiony podpis, który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Stosownie do art. 275 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada ten, kto przywłaszcza dokument stwierdzający tożsamość innej osoby. Tym samym Sąd uznał P. S. (1) za winnego czynu opisanego w punkcie 40 części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 k.k.

Art. 272 k.k. penalizuje zachowanie polegające na wyłudzeniu poświadczenia nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu. Sąd podzielił stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt II KK 138/14 (Legalis nr 1160454), zgodnie z którym za „podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego” w rozumieniu art. 272 k.k. może być uznane takie zachowanie sprawcy, który współdziałając z innymi osobami jako osoba podstawiona, pozoruje zgodność z rzeczywistością okoliczności istotnych dla zarejestrowania w wydziale komunikacji pojazdu, a następnie wyłudza w ten sposób poświadczenie nieprawdy w postaci uzyskania dowodu rejestracji takiego pojazdu, posługując się kłamliwymi oświadczeniami i twierdzeniami oraz przedkładając

sfalszowane, także przez inne osoby, dokumenty. Mając na uwadze ustalenia faktyczne w zakresie czynu opisanego w punkcie 52 części wstępnej wyroku, Sąd uznał, że działanie P. S. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 272 k.k. Jednocześnie w zakresie czynów opisanych w punktach 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 zachowanie oskarżonego, polegające na podżeganiu ustalonych osób do wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, wyczerpało każdorazowo znamiona czynu z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada m.in. ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd. Natomiast art. 271 § 1 k.k. penalizuje zachowanie osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu, która poświadcza nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, zaś § 3 tegoż artykułu zawiera kwalifikowany typ przestępstwa polegający na działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Mając na uwadze ustalenia faktyczne w zakresie czynu opisanego w punkcie 39 części wstępnej wyroku, Sąd uznał, że działanie P. S. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Ad. M. Z. (1)

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego M. Z. (1) w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach od 66 do 76 części wstępnej wyroku.

(66, 69) P. S. (1) wyjaśnił (k. 1042-1043), że jednym z pojazdów sprzedanych M. i T. Z. przed wakacjami 2009 r. był trzydrzwiowy V. (...) dziwnego koloru „ni to niebieskiego, ni zielonego”. Samochód ten miał klimatyzację climatronic i aluminiowe felgi. W aucie została wstawiona następnie cała ćwiartka wraz z polem numerowym z innego rozbitego auta. Później poruszał się nim T. Z.. Ponadto P. S. (1) wyjaśnił (k. 4674), że był to charakterystyczny samochód z uwagi na kratkę z tyłu i kolor, miał też sześć biegów. Jednocześnie P. S. (1) wyjaśnił, że T. Z. oglądał ten samochód, ale nie miał pieniędzy, więc zapłacił mu M. Z. (1). Po okazaniu fotografii P. S. (1) rozpoznał WV Golf IV o nr rej. (...) (k. 4765). W toku przeszukania położonego przy ul. (...) w (...) garażu użytkowanego przez M. Z. (1) zabezpieczono m.in. sterownik o numerze (...) (k. 153-155) pochodzący z samochodu V. (...) o nr rej. (...) o nr VIN (...) (k. 2421-2426, 2988-2989), skradzionego w dniu 14 kwietnia 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę (...) S.A. (k. 3578-3593). Jednocześnie R. A. w trakcie okazania samochodu V. (...) o nr rej. (...) (k. 2421-2426) – zabezpieczonego od R. W. (1), która kupiła auto od M. Z. (1) – po cechach charakterystycznych rozpoznał w tym samochodzie felgi i opony z V. (...) o nr rej. (...), wskazując również, że sam mocował śruby z wkładkami. Zgodnie informacją ze Starostwa Powiatowego w G. (k. 588) pojazd (...) został zarejestrowany na nazwisko B. Z. (1), zaś opinia z przeprowadzonych badań ds. (...), M. Z. (1), A. P. (2) wraz z dokumentami rejestracyjnymi do pojazdu marki V. (...) (k. 4284-4298) nie pozostawia wątpliwości, że podpis na wniosku o zarejestrowanie ww. nakreślił M. Z. (1). M. Z. (1) przyznał się do nabycia od P. S. (1) przedmiotowego pojazdu i jego przerobienia (k. 9814-9816).

(67) Jak wynika z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej - V. (...) o nr rej. (...) (k. 4431-4435) karoseria składa się z dwóch różnych pojazdów. Mianowicie na niektórych jej elementach znajdują się oznakowania pochodzące z samochodu o nr VIN (...) skradzionego na szkodę A. C. samochodu o nr rej. (...). Także silnik oznaczony nr (...) był pierwotnie zamontowany w samochodzie o nr VIN (...). Dokumenty rejestracyjne (k. 662-673) wskazują, że przedmiotowy pojazd został nabyty przez M. W. w Szwecji, następnie został sprowadzony i zarejestrowany na nr (...), po czym na podstawie umowy z dnia 15 listopada 2009 r. sprzedany B. B., który zarejestrował go pod nr (...). Ponadto treść opinii z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 4783-4786) również wskazuje, że jest to pojazd złożony z różnych samochodów, z czego jeden z nich to samochód o nr VIN (...), o czym świadczą spoiny spawalnicze oraz oznakowania bocznych poduszek powietrznych w przednich fotelach kierowcy i pasażera. P. S. (1) w trakcie okazania auta V. (...) nr rej. (...) wyjaśnił (k. 1869), że kupił go od P. i W. za ok. 3000 zł. Samochód dostarczył M. Z. (1), który go przerobił. Ponadto P. S. (1) wyjaśnił (k. 1045), że na posesji u G. został rozebrany srebrny Golf, który miał być wykorzystany na przekładkę z identycznym autem ze Szwecji. Po rozebraniu elementy tego samochodu zostały przewiezione do K. O., który zrobił przekładkę i wymienił blachy. Samochód ten był zarejestrowany na M. W. i został później sprzedany. K. O. (k. 1873) rozpoznał auto V. (...) nr rej. (...), wskazując na to, że jeździł nim M. Z. (1). W toku postępowania przygotowawczego pokrzywdzonej A. C. okazano zarówno pojazd

V. (...) o nr rej. (...) jak i pojazd V. (...) nr rej. (...). Pokrzywdzona rozpoznała jako swoje kolejno przedstawione pojazdy. Samochód (...) (k. 2285-2289) poznała po felgach, kołach, radioodtworzaczu na kasety, desce rozdzielczej i po siedziskach, zaś samochód (...) (k. 4453-4455) po charakterystycznych cechach w postaci m.in. rysy na tylnym zderzaku.

(68) Zarówno P. S. (1) jak i M. Z. (1) (k. 9814-9816) przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. P. S. (1) (k. 1867v) w toku okazania rozpoznał samochód S. o nr rej.(...) jako ten, który dostarczył M. Z. (1). P. S. (1) wyjaśnił także (k. 2557), że kupił auto od G. P. (1). Następnie samochodem tym udał się do M. Z. (1), który go przerobił a później nim jeździł. Opinia mechanoskopijna pojazdu S. o nr rej.(...) wskazuje, że nadwozie nie jest jednolitą konstrukcją fabryczną, gdzie przednia część nadwozia pochodzi z innego samochodu tej samej marki (k.1558). Na podstawie ustalonego przez biegłego numeru produkcyjnego silnika ustalono, że pierwotne oznaczenie auta jest przypisane do samochodu S. (...) skradzionego na szkodę M. Z. (3).

(70) Z ujawnionych w sprawie dowodów w postaci dokumentów rejestracyjnych (k. 702-713), umowy kupna-sprzedaży pomiędzy D. W. a M. Z. (1) z dn. 07.02.2009 r. (k. 705) oraz oryginału umowy z dnia 20.11.2008r. pomiędzy D. W. a M. Z. (1) (Drz nr 114), wynika, że M. Z. (1), dokonując rejestracji V. (...) posłużył się umową z dnia 07.02.2009 r., podczas gdy w rzeczywistości umowa sprzedaży pojazdu przez D. W. M. Z. (1) została zawarta w dniu 20 listopada 2008 r. (Drz nr 114). M. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 9814-9816).

(71) Opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych pojazdu marki V. (...) (k. 3272-3277) w zestawieniu z ustaleniami dotyczącymi pochodzenia części pojazdu (k. 3901, 3902) wskazuje, że karoseria ma ślady niefabrycznego montażu i składa się z co najmniej dwóch obszernych fragmentów, z czego z jednego zostały usunięte nośniki. W drzwiach przednich ujawniono PKN 16 4 059 pochodzący z V. (...) o nr rej (...) skradzionego na szkodę K. K. (2). Pokrzywdzony K. K. (2) (k. 3923-3924) rozpoznał okazany mu samochód V. (...) po kolorze, tapicerce, charakterystycznych nakładkach, rysie po kradzieży radia, podłokietniku, kole zapasowym, wskazując jednocześnie, że nie zgadza się silnik. Zarówno P. S. (1) jak i M. Z. (1) przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. M. Z. (1) przesłuchiwany na rozprawie przyznał, iż kupił auto V. (...) o nr rej (...) od P. S. (1), a następnie je przerobił (k. 9813-9816). Świadek W. K. (1) (k. 2205-2207) zeznał, że kupił auto od kobiety, która przyjechała z synem. Sprawdził również dowód osobisty sprzedającej, zaś dane w nim zawarte odpowiadały dokumentacji auta.

(72) P. S. (1) (k. 2506v, 2508) rozpoznał okazany mu samochód S. (...) i wyjaśnił, że autem tym poruszał się M. Z. (1), który sam dokonał naprawy z części zamiennych pochodzących najprawdopodobniej z samochodu tej samej marki, który P. S. (1) przyprowadził na początku 2009 roku M. S. (5). Był to kradziony samochód, który kupił od M. S. (1) za 2200 zł, był koloru niebieskiego. Nadto wyjaśnił, że wie, iż samochód ten był zarejestrowany na R. W. (2), gdyż pomagał mu w rejestracji tego samochodu. M. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nadto opinia mechanoskopijna (k. 2960-2963) potwierdza, że pojazd zawiera oznaczenia właściwe dla samochodu S. (...) o nr rej. (...) skradzionego w dniu 29 października 2009 r. w W. przy ul. (...) na szkodę A. S. (3).

(73, 74) P. S. (1) wyjaśnił (k. 4800-4801), że samochód V. (...) nr rej (...), skradziony w dniu 16/17 czerwca 2009 r. z parkingu przy ul. (...) w W., kupił za ok. 3000 zł w sierpniu 2009 r. Następnie sprzedał go bezpośrednio K. O.. P. S. (1) wyjaśnił również (k. 4800-4801), że samochód V. (...), skradziony w dniu 14 czerwca 2009 r. z ul. (...) w W. na szkodę P. S. (2), kupił za ok. 2500 zł latem 2009 r. Następnie został on zdemontowany na posesji W. G. przez niego i K. O.. Później części pochodzące ze zdemontowanego samochodu zostały przewiezione do K. O.. K. O. wyjaśnił z kolei (k.1052-1060), że brał od P. S. (1) samochody, które przeznaczał na części do bieżących napraw. Samochody te były w całości i miały wycięte numery VIN. Otrzymywał je w rozliczeniu po ok. 3000 zł za sztukę. Nadto K. O. wymieniał się z M. Z. (1) częściami. W wyniku przeszukania warsztatu użytkowanego przez M. Z. (1) ujawniono sterownik samochodowy pochodzący z samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 2.178,22 zł. oraz sterownik samochodowy pochodzący z samochodu marki V. (...) nr rej (...) o wartości 2.178,22 zł.

(75) P. S. (1) wyjaśnił (k. 4801), że samochód marki V. (...) o nr rej. (...) koloru czarny metalik przekazał w całości M. Z. (1). Był to samochód pięciordzwiowy, Diesel 1,9, który kupił od (...) za kwotę ok. 2.500 zł latem 2009 r. Ponadto

w wyniku przeszukania warsztatu użytkowanego przez M. Z. (1) ujawniono sterownik samochodowy pochodzący z samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), skradzionego w dniu 16/17 czerwca 2009 r. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W. na szkodę J. G..

(76) M. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że podpisał się za ojca J. Z. (1), aby nie jechać specjalnie do niego do (...). Świadkowie R. W. (1) (k. 735-736) i Ł. W. (k. 737-738) zgodnie zeznali, że osobą, która sprzedała im samochód i podpisała umowę był syn właściciela J. Z. (1).

Zgodnie z art. 291 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Natomiast stosownie do art. 306 k.k. karze podlega ten, kto usuwa, podrabia lub przerabia znaki identyfikacyjne, datę produkcji lub datę przydatności towaru lub urządzenia. Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego M. Z. (1) za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 73, 74, 75 części wstępnej wyroku, polegających na nabyciu pochodzących z przestępstw samochodów osobowych, z których każdy wyczerpuje znamiona występku z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a także za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 66, 67, 68, 71, 72 części wstępnej wyroku, polegających na nabyciu oraz przerobieniu znaków identyfikacyjnych pochodzących z przestępstw samochodów osobowych, z których każdy wyczerpuje znamiona występku z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd uznał również, że M. Z. (1), dokonując od maja 2008 r. do lutego 2010 r. nabycia lub przerobienia pojazdów, co do których wiedział, że pochodzą z kradzieży z włamaniem, uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, o którym mowa w art. 65 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada między innymi ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. W zakresie czynów z punktów 69, 70, 76 części wstępnej wyroku postępowanie dowodowe wykazało, że M. Z. (1) swoim działaniem wyczerpał każdorazowo znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Ad. D. O.

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego D. O. w zakresie zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie 83 części wstępnej wyroku.

(83) P. S. (1) wyjaśnił (k. 583v, 2558), że auto A. (...) o numerze rej. (...) kupił od S.. K. O. wstawił w nim pole numerowe wycięte z innego samochodu. To A. stało u G.. P. S. (1) zaoferował A. D. O. i skontaktował go z K. O.. D. O. kupił dokumenty pod ten samochód i dostarczył K. O. wycięte pole numerowe. Nadto P. S. (1) wyjaśnił, że był obecny w czasie, gdy samochód ten odbierał kupiec (...), który zapłacił za ten samochód ok. 17.000 lub 17.500 zł. K. O. rozpoznał okazany mu samochód A. (...) o nr rej. (...) i wyjaśnił (k. 2504), że został on mu dostarczony przez P. S. (1). K. O. przyznał, że wspawał numer VIN. Wskazał również, że w chwili wręczania mu tabliczki byli zarówno P. S. (1) jak i D. O.. Okoliczność kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) pozostawała w sprawie bezsporna. Nie ulega również wątpliwości, w kontekście dokumentarnego materiału dowodowego w postaci opinii mechanoskopijnej A. (...) (k.2271-2274) oraz informacji C. (...) (k. 2278), że pojazd ten jest skradzionym A. (...) o nr (...), w którym wstawiono element karoserii z numerem VIN (...) pochodzący z pojazdu tej samej marki o nr rej. (...). Jak wynika z zebranej dokumentacji samochód o nr rej. (...) został sprzedany przez P. R. dwukrotnie: 27 kwietnia 2009r. R. G. (1) (k. 2151) oraz 21 czerwca 2009 r. Ł. Ł. (k. 1243). Jak wynika z zeznań R. G. (1) (k. 5160), samochód ten był zniszczony i nie nadawał się do naprawy, więc oddał go na złom. W tych okolicznościach, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, ustalenie inne niż takie, że umowa z dnia 21 czerwca 2009r. stworzona została celem legalizacji skradzionego A. (...) o numerze rej. (...), byłoby rażącą naiwnością. W tym także kontekście spójne wyjaśnienia P. S. (1) wskazujące, że to D. O. dostarczył części z nr VIN wraz z dokumentami, stanowią logiczne dopełnienie ciągu zdarzeń, co wpływa pozytywnie na ocenę ich wiarygodności w tym zakresie.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego D. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 83 części wstępnej wyroku, który wyczerpuje znamiona występku z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Ad. N. O.

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego N. O. w zakresie zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie 85 części wstępnej wyroku.

(85) K. O. w toku eksperymentu procesowego (k. 877-879) wskazał posesję R. K. (1) i wyjaśnił, że osoba ta jest właścicielem samochodu A. (...) pochodzącego z kradzieży. Pojazd ten został zalegalizowany na podstawie dokumentów i wycinka blachy z numerem VIN z pojazdu sprowadzonego z Anglii. Przeróbek dokonali M. S. (5) oraz R. K. (1). K. O. podczas okazania A. (...) o numerze rej. (...) wyjaśnił również (k. 1875), że samochód ten należy do R. K. (1), który kupił go od (...). P. S. (1) rozpoznał okazane mu auto A. (...) o numerze rej. (...) i wyjaśnił (k. 1869v – 1870), że kupił je za 3000 zł od P.. Z kolei P. S. (1) sprzedał je R. K. (1), który następnie szukał pojazdu z dokumentacją. R. K. (1) kupił „anglika” pod ten samochód. P. S. (1) następnie zmienił wyjaśnienia (k. 2558) i oświadczył, że A. (...) o numerze rej. (...) kupił od M. S. (1). W tym zakresie wyjaśnienia są niewiarygodne. N. O. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i zaprzeczył, jakoby podpisał się za P. W. (3). Wyjaśnił również, że przedmiotowy samochód był na oględzinach w jego firmie (k. 6187-6188). Zeznania P. W. (3) (k. 6022v) w zestawieniu z opinią z zakresu badań porównawczych pisma (k. 6353-6363) jednoznacznie przeczą wersji przedstawionej przez N. O., wskazując, że podpis o treści (...) na zaświadczeniu o przystosowaniu auta został nakreślony przez oskarżonego N. O.. Świadek R. K. (1) potwierdził, że przedmiotowe zaświadczenie dostał od N. O. (k. 4891).

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. za przestępstwo w nim stypizowane odpowiada między innymi ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Natomiast stosownie do art. 271 § 1 k.k. karze podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego N. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 85 części wstępnej wyroku, który wyczerpuje znamiona występku z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Ad. M. S. (2)

M. S. (2) została oskarżona o to, że w nieustalonym miejscu i nieustalonym dniu 2009 r., nie wcześniej niż 23 kwietnia 2009r., nabyła od nieustalonej osoby za nieustaloną kwotę samochód marki A. o nr nadwozia (...) o nieustalonej wartości, powyżej 250 zł wiedząc, iż pojazd ten został uzyskany z czynu zabronionego (kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 23 kwietnia 2009 r. w V. we Francji na szkodę (...)), a następnie po jego przerobieniu przez nieustaloną osobę zalegalizowała, rejestrując na swoje nazwisko na numer (...), tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe nie wykazało winy oskarżonej M. S. (2) w zakresie zarzucanego jej czynu.

(82) Nie ulega wątpliwości, że oznaczenie nadwozia przedmiotowego pojazdu (...) nie jest oznaczeniem fabrycznym, zaś pierwotny numer (...) jest oznaczeniem pojazdu tej samej marki o nr rej. (...), skradzionego w dniu 23 kwietnia 2009 r. w V. we Francji na szkodę (...) (k. 2267-2270, k. 2278). Mając jednak na uwadze okoliczności faktyczne, ustalone na podstawie spójnych i zgodnych wyjaśnień oskarżonej (k. 5450-5452, 8277) oraz zeznań M. S. (6) (k. 5589-5590), należy stwierdzić, że transakcję kupna przedmiotowego samochodu, w tym wszystkich czynności z tym związanych, dokonał M. S. (6), zaś rola M. S. (2) sprowadzała się do podpisania dokumentu umowy. Oskarżona działała w uzasadnionym zaufaniu do odpowiedniego rozeznania swojego męża M. S. (6) co do zasadności i prawidłowości transakcji. Nadto sam świadek M. S. (6) podkreślił w toku przesłuchania, że to on był nabywcą samochodu za kwotę 40.000 zł. Ujawniony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na podważenie wersji przedstawionej przez M. S. (2) i potwierdzonej zeznaniami M. S. (6). Tym samym na gruncie ustalonego stanu

faktycznego sprawy nie można przypisać M. S. (2), iż wiedziała lub ewentualnie mogła przypuszczać, że samochód będący przedmiotem umowy może pochodzić z czynu zabronionego.

Wobec powyższego Sąd uniewinnił oskarżoną M. S. (2) od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Ad. B. Z. (1)

B. Z. (1) została oskarżona o to, że w okresie od 18 lutego 2010 r. do kwietnia 2011 r. w (...) utrudniała postępowanie karne prowadzone w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie pod sygn., V Ds. 46/10 przeciwko synom M. i T. Z. i innym podejrzany w ten sposób, że ukryła przed organami ścigania samochód marki V. (...) nr o nr rej (...), zarejestrowany na swoje nazwisko, zacierając tym samym ślady przestępstwa i pomagając osobom najbliższym uniknąć odpowiedzialności karnej

(78) Samochód V. (...) o nr rej. (...) został ujawniony w dniu 17 lutego 2010 r. w toku przeszukania posesji przy ul. (...) w (...), w której to czynności uczestniczył T. Z.. Funkcjonariusze Policji nie zabezpieczyli tego pojazdu. Po uzyskaniu informacji, iż pojazd ten może pochodzić z przestępstwa, w dniu 4 marca 2010 r. w obecności J. Z. (1) dokonano przeszukania posesji przy ul. (...) oraz przy ul. (...) w (...) i w żadnym z tych miejsc pojazdu tego nie ujawniono. Zgodnie informacją ze Starostwa Powiatowego w G. (k. 588) pojazd (...) został zarejestrowany na nazwisko B. Z. (1), zaś opinia z przeprowadzonych badań ds. (...), M. Z. (1), A. P. (2) wraz z dokumentami rejestracyjnymi do pojazdu marki V. (...) (k. 4284-4298) nie pozostawia wątpliwości, że podpis na wniosku o zarejestrowanie ww. nakreślił M. Z. (1). Oskarżona B. Z. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że syn nigdy nie informował co robi, jakie w garażu ma samochody i z kim się koleguje. Nigdy o tym oskarżonej nie informował. Postępowanie dowodowe nie ujawniło żadnych dowodów, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonej i tym samym podważenie jej wersji. Wręcz przeciwnie, zebrane w sprawie dowody w postaci protokołów przeszukań (k. 153-155, 456-458) oraz opinii z przeprowadzonych badań ds. kryminalistycznych badań dokumentów (k. 4284-4298) potwierdzają twierdzenia oskarżonej, że nie miała żadnej wiedzy o samochodzie V. (...). Nadto oskarżony M. Z. (1) (k. 9814-9816) potwierdził wyjaśnienia B. Z. (1).

Wobec powyższego Sąd uniewinnił B. Z. (1) od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Wymierzając oskarżonym, których wina w zakresie postawionych im przez rzecznika oskarżenia publicznego czynów nie budziła wątpliwości kary jednostkowe, Sąd kierował się wskazaniem art. 53 k.k.

W odniesieniu do przypisanych M. S. (1) czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Sąd uznał ich stopień społecznej szkodliwości za bardzo wysoki. Sąd w powyższym kontekście uwzględnił, że oskarżony czynów tych dopuścił się w związku z dążeniem do uzyskania szybkiej, łatwej i bezprawnej korzyści majątkowej. Analogicznie Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości w odniesieniu do czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przypisanych P. S. (1) oraz z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przypisanych M. Z. (1). Sąd wziął pod uwagę, że oskarżeni, dokonując powyższych czynów, uczynili sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, zaś model ich współpracy miał charakter stały, przerwany jedynie dzięki interwencji organów ścigania. Wysoki stopień społecznej szkodliwości cechuje także czyn P. S. (1) z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz czyn D. O. z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., które, mimo że miały charakter incydentalny i w konsekwencji nie doprowadziły do uzyskania korzyści majątkowej dla tych oskarżonych, to jednak doprowadziły do powstania szkody w mieniu lub pomogły w ukryciu przedmiotu kradzieży z włamaniem. Sąd podzielił stanowisko, że przestępstwa przeciwko mieniu należą do kategorii jednych z najgroźniejszych społecznie przestępstw. Skierowane są bowiem przeciwko jednemu z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest mienie, własność, a więc przeciwko dobru, które w gradacji dóbr chronionych prawem usytuowane jest wysoko.

Za wysoki Sąd uznał stopień szkodliwości czynów z art. 272 k.k., z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. oraz z art. 275 § 1 k.k. przypisanych P. S. (1). Czyny te bowiem mają ścisły związek z przestępstwami paserstwa, których dopuścił się ten oskarżony. Dopełniały niejako tę część przestępczej działalności P. S. (1), mając za zadanie nie tylko „zalegalizowanie” samochodów pochodzących z kradzieży, ale też przez te podstępne zabiegi i posłużenie się podstawionymi osobami dążyły do ukrycia rzeczywistego stanu majątkowego P. S. (1) zarówno przed urzędami skarbowymi jak i organami ścigania, ułatwiając kontynuowanie tejże działalności. Podobnie za wysoki należy uznać stopień społecznej szkodliwości czynów z art. 270 § 1 k.k. zarzucanych M. Z. (1) oraz czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przypisanego N. O., które w swej istocie także były ściśle powiązane z przestępstwami paserstwa i dążyły do ukrycia przestępczej działalności oskarżonych oraz, skutkując zaciemnieniem sytuacji majątkowej, ułatwiały zmiany w zakresie własności samochodów, ukrywając ich prawdziwą naturę. Nadto Sąd miał na uwadze główny przedmiot ochrony naruszonych czynami przepisów, tj. wiarygodność dokumentów, a co za tym idzie pewność obrotu prawnego, w którą oskarżeni swoimi działaniami istotnie ugodzili.

Podobnie Sąd jako bardzo wysoki i wysoki ocenił stopień winy oskarżonych – wszyscy oskarżeni popełnienia zarzuconych im czynów dopuścili się umyślnie, działając w zamiarze bezpośrednim – Sąd nie stwierdził w realiach niniejszej sprawy wystąpienia jakichkolwiek okoliczności wyłączających winę. Podobnie Sąd uwzględnił, że oskarżeni M. S. (1), P. S. (1) oraz M. Z. (1) mieli możliwość na każdym etapie swego działania od realizacji zamiaru popełnienia kolejnych przestępstw odstąpić, czego jednak nie zrobili, czyniąc sobie z kradzieży z włamaniem czy paserstwa stałe źródło dochodu. W konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw, by stopień zawinienia oskarżonych w stosunku do każdego z przypisanych im czynów ocenić odmiennie od stopnia ich społecznej szkodliwości.

Bardzo wysoki i wysoki stopień winy oraz bardzo wysoki i wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów Sąd uwzględnił w odniesieniu do wszystkich oskarżonych jako okoliczność obciążającą.

W stosunku do oskarżonych M. S. (1), P. S. (1) i M. Z. (1) odnośnie czynów kradzieży z włamaniem i paserstwa za okoliczność obciążającą Sąd poczytał, iż oskarżeni uczynili sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu na przestrzeni znacznego okresu czasu. Ponadto w stosunku do M. S. (1), M. Z. (1), P. S. (1) i N. O. za okoliczność obciążającą Sąd poczytał ich uprzednią karalność (k. 9608, 9611, 9612-9613, 9619).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał w odniesieniu do D. O. jego dotychczasową niekaralność (k. 9606), zaś w stosunku do P. S. (1) jego postawę w toku postępowania i współpracę z organami postępowania przygotowawczego.

Całość powołanych okoliczności skłoniła Sąd do wymierzenia za każdy z czynów przypisanych M. S. (1) kary po 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał przy tym na uwadze, że skoro działania oskarżonego kształtowały się podobnie, to brak jest podstaw, by różnicować sytuację w zakresie wymierzonych kar za poszczególne czyny. Jednocześnie jednak wobec braku przesłanki „wykorzystania takiej samej sposobności”, a także nieustalenia precyzyjnego sposobu działania oskarżonego, tj. sposobu przełamania zabezpieczeń każdego z pojazdów, Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania względem oskarżonego instytucji z art. 92 § 1 k.k. (ciąg przestępstw) zarówno w brzmieniu z czasu wyrokowania, jak i z czasu popełnienia czynów w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Sąd stanął na stanowisku, że każdorazowo kara, orzeczona w powyższym wymiarze, jest karą adekwatną do stopnia winy M. S. (1) i stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych mu czynów, pozwalającą w sposób realny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania, stanowiąc czytelny wyraz potępienia, z jakim czyny te zostały przyjęte przez wymiar sprawiedliwości, powstrzymując oskarżonego w efekcie od podjęcia analogicznych działań w przyszłości, a tym samym osiągając cele zapobiegawcze i wychowawcze. Podobnie Sąd uznał, że orzeczony wymiar kary uświadomi innym, potencjalnym sprawcom przestępstw, iż wymiar sprawiedliwości nie pozostaje obojętny wobec naruszeń prawa, a działanie takie pozostaje nieopłacalne i spotka się z nieuchronną karą. W ocenie Sądu orzeczenie kary w niższym wymiarze nie byłyby wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów stawianych jej wymiarowi.

Dla osiągnięcia względów wychowawczych, jak również kierując się potrzebą ukształtowania u oskarżonego przekonania, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, nieodzowne było, zdaniem Sądu, w stosunku do M. S.

(1) orzeczenie za każdy z czynów kary grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono stosownie do sytuacji majątkowej oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, jest osobą młodą i zdolną do pracy zarobkowej.

W związku z orzeczeniem za poszczególne czyny kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz kar grzywny, Sąd wymierzył M. S. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 300 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczone w powyższym wymiarze kary łączne osiągną wobec oskarżonego względy wychowawcze i zapobiegawcze, analogiczne jak kary jednostkowe, a także będą stanowiły czytelny sygnał dla innych potencjalnych sprawców przestępstw, że naruszenie porządku prawnego stanowi działanie nieopłacalne i każdorazowo spotka się z nieuchronną karą. Sąd orzekł powyższe kary na zasadzie asperacji, mając na względzie także przedmiotowo-podmiotowy związek między popełnionymi przez oskarżonego czynami oraz okres, jaki minął między poszczególnymi występками.

Jednoczenie – kierując się dyspozycją art. 63 § 1 k.k. – na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono M. S. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie od dnia 17 lutego 2010 roku do dnia 12 maja 2011 roku.

Mając na uwadze wskazane na wstępie okoliczności, Sąd stanął na stanowisku, że za każdy z czynów z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przypisanych P. S. (1) winna zostać wymierzona każdorazowo kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 120 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych; za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 120 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – kara 1 roku pozbawienia wolności oraz kara 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych; za czyny z art. 275 § 1 k.k., 272 k.k., 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k.- każdorazowo kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczone wobec P. S. (1) w tym wymiarze jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia jego zawinienia. Jednocześnie kary spełnią swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będą właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Także w odniesieniu do tego oskarżonego, dla osiągnięcia względów wychowawczych i z potrzeby ukształtowania u oskarżonego przekonania, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, nieodzownym było orzeczenie za każdy z czynów związanych z osiągnięciem korzyści majątkowej kary grzywny. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono stosownie do sytuacji majątkowej oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony ma na utrzymaniu jedno dziecko, jednocześnie jest osobą stosunkowo młodą i zdolną do podjęcia pracy zarobkowej, posiadając zawód ślusarz-spawacz.

W niniejszej sprawie zachodziły przesłanki do orzeczenia wobec P. S. (1) kar łącznych. W ocenie Sądu orzeczonej kary łącznej 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej 300 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka są adekwatne w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy. Także w przypadku tego oskarżonego Sąd orzekł powyższe kary na zasadzie asperacji, mając na względzie przedmiotowo-podmiotowy związek między popełnionymi przez oskarżonego czynami oraz okres, jaki minął między poszczególnymi występками.

Za celowe Sąd uznał także orzeczenie wobec oskarżonego P. S. (1) obowiązku naprawienia w całości szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w kwocie 14.255,50 złotych.

Jednoczenie – kierując się dyspozycją art. 63 § 1 k.k. – na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono P. S. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie od dnia 17 lutego 2010 roku do dnia 12 maja 2011 roku.

Co się zaś tyczy M. Z. (1), to w ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku za każdy z czynów, przypisanych temu oskarżonemu jest karą sprawiedliwą, adekwatną do okoliczności popełnienia każdego z nich, do stopnia ich społecznej szkodliwości oraz do stopnia winy oskarżonego. Kara musi być, bowiem dolegliwością,

aby pomogła uświadomić oskarżonemu, że postąpił w sposób sprzeczny z porządkiem prawnym i jednocześnie powstrzymać go od kolejnych naruszeń.

Orzekając karę pozbawienia wolności w tym wymiarze Sąd miał również na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w ramach prewencji indywidualnej oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie i cele prewencji generalnej, której zadaniem jest wyrobienie u sprawcy i innych osób przekonania o nieuchronności kary.

Dla osiągnięcia względów wychowawczych, jak również kierując się potrzebą kształtowania u oskarżonego przekonania, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, nieodzowne zdaniem Sądu w zakresie przestępstw paserstwa, było orzeczenie każdorazowo na podstawie art. 33 § 2 k.k. akcesoryjnej kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 złotych. Wysokość stawki grzywny ustalono uwzględniając warunki majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonego oraz okoliczność, iż z popełnienia czynów uzyskał korzyści majątkową. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, jest osobą młodą i zdolną do podjęcia pracy zarobkowej, posiadając zawód technik-mechanik.

Sąd w stosunku do M. Z. (1) kierował się zasadą asperacji, wymierzając oskarżonemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczone w powyższym wymiarze kary osiągną wobec oskarżonego względy wychowawcze i zapobiegawcze, analogiczne jak kary jednostkowe, mając jednocześnie na względzie przedmiotowo-podmiotowy związek między popełnionymi przez oskarżonego czynami oraz czasookres jaki minął między poszczególnymi występami.

Jednoczenie – kierując się dyspozycją art. 63 § 1 k.k. – na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono M. Z. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie od dnia 17 lutego 2010 roku do dnia 12 maja 2011 roku.

Mając na uwadze powołane na wstępie rozważań o karze okoliczności, Sąd stanął na stanowisku, że oskarżonym D. O. oraz N. O. winna zostać każdorazowo wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności za każdy z popełnionych czynów. Sąd stanął na stanowisku, że każdorazowo kara, orzeczone w powyższym wymiarze, jest karą adekwatną do stopnia winy każdego z oskarżonych i stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych im czynów, pozwalającą w sposób realny uświadomić oskarżonym naganność ich postępowania, stanowiąc czytelny wyraz potępienia, z jakim czyny te zostały przyjęte przez wymiar sprawiedliwości, powstrzymując oskarżonych w efekcie od podjęcia analogicznych działań w przyszłości, a tym osiągając samym cele zapobiegawcze i wychowawcze. Podobnie Sąd stanął na stanowisku, że orzeczony wymiar kary uświadomi innym, potencjalnym sprawcom przestępstw, iż wymiar sprawiedliwości nie pozostaje obojętny wobec naruszeń prawa, a działanie takie pozostaje nieopłacalne i spotka się z nieuchronną karą. W ocenie Sądu orzeczenie kary w niższym wymiarze nie byłyby wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów stawianych jej wymiarowi.

Dla osiągnięcia względów wychowawczych, jak również kierując się potrzebą ukształtowania u oskarżonego przekonania, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, nieodzowne było zdaniem Sądu w stosunku do D. O. orzeczenie na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono stosownie do sytuacji majątkowej oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony jest osobą stosunkowo młodą, prowadzi własną działalność gospodarczą i jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż wobec oskarżonych D. O. oraz N. O. dla osiągnięcia celów kary, w tym zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa, wystarczające będzie orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, że okresy próby wynoszące odpowiednio w przypadku D. O. – 2 lata i N. O. – 3 lata będą wystarczające, by w sposób realny pozwolić stwierdzić, czy oskarżeni rzeczywiście zrozumieli naganność swego działania i w przyszłości nie będą naruszali porządku prawnego.

Mając na uwadze treść art. 71 § 1 k.k., zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec N. O. kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda, aby spotkała go realna dolegliwość kary. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono stosownie do sytuacji majątkowej oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Oskarżony N. O. jest osobą stosunkowo młodą, zdolną do pracy zarobkowej, o wykształceniu technik-ogrodnik.

Wobec oskarżonych M. S. (1), P. S. (1), M. Z. (1), N. O. Sąd na podstawie art. 4 § 1 k.k. stosował przepisy sprzed nowelizacji Kodeksu karnego ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. Nr 396), albowiem były one dla oskarżonych względniejsze. Umożliwiały bowiem zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych, którzy byli już poprzednio skazani na karę pozbawienia wolności (N. O.), kształtowały w sposób korzystniejszy zaliczenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w danej sprawie na poczet orzeczonej kary (M. S. (1), P. S. (1), M. Z. (1)), czy też w korzystniejszy sposób formułowały orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. (P. S. (1)).

Z uwagi na fakt, że oskarżeni D. O. i M. Z. (1) korzystali z pomocy obrońców z urzędu, Sąd na podstawie na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (t. j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 615 ze zm.) w zw. z § 14 ust. 2 pkt. 3 oraz § 16, § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. poz. 1801) w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714), zasądził na rzecz adw. K. S. (3) – kwotę 1.344 zł plus VAT, zaś na rzecz adw. M. A. (2) kwotę 1.428 zł plus VAT. Sąd miał na uwadze, że ww. obrońcy złożyli wnioski o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków poniesionych przez Skarb Państwa, mając na uwadze ich aktualne sytuacje majątkowe oraz uznając, iż ważniejsze jest by ci oskarżeni, wobec których została orzeczona grzywna lub obowiązek naprawienia szkody, wykonali grzywnę lub ten obowiązek, niż ponosili wydatki na rzecz Skarbu Państwa. Jednocześnie jednak zasadnym w realiach niniejszej sprawy było obciążenie oskarżonych każdorazowo opłatą, która zdaniem Sądu są w stanie uiścić bez uszczerbku dla utrzymania siebie i osób ich najbliższych.